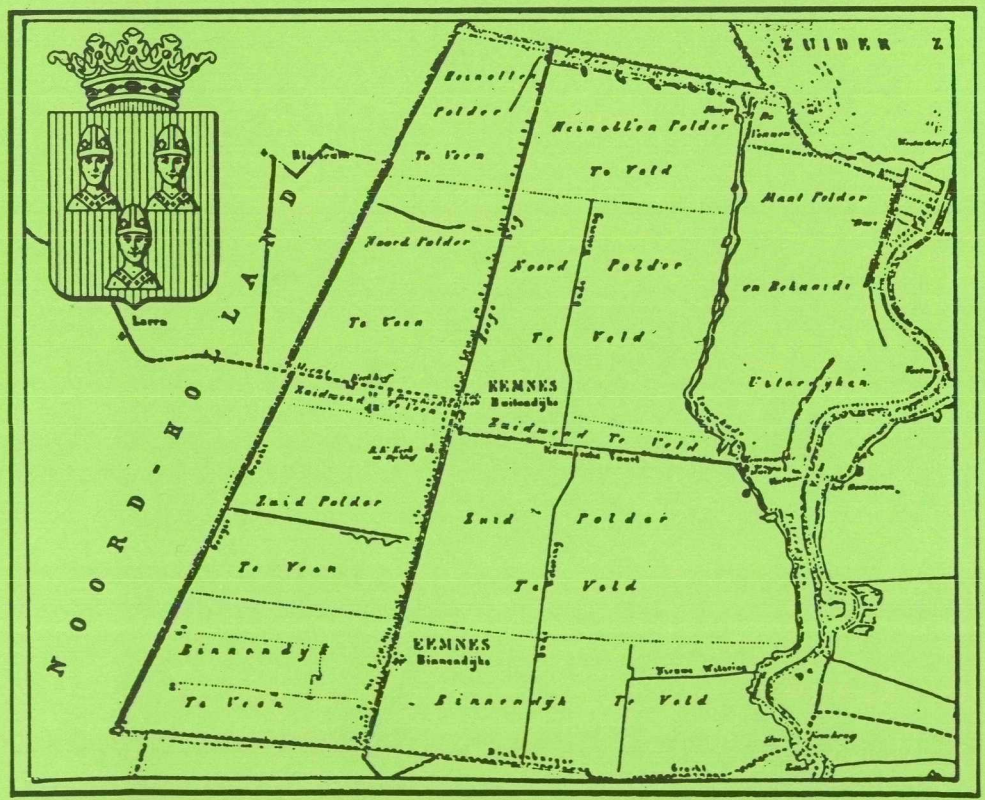
Historische Kring Eemnes

1995-4

Historische Kring Eemnes

december 1995, jaargang 17

nr. 4.

Bestuur:

Voorzitter	T. Roodhart	Laarderweg 12
Vice-voorzitter	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	M. v.d.Schaal	Watersnip 14
Penningmeester:	F. Mol	Singel 11, 1261 XP Blaricum
Leden:	B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
	R.Ruizendaal	Laarderweg 31
	H. Nobbe	Braadkamp 3

contributie H.K.E. ƒ 25,-- per jaar. Voor leden buiten Eemnes ƒ 2,50 porti bijbetalen
Girorekening nr. 2080362
Losse nummers kwartaalboekje ƒ 7,50

Ledenadm., adreswijzigingen en verkoop losse nummers: B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, tel. 14689

Redactie: B. van Raaij, tel. 86594
H.H.M. van Roij, tel. 12531

Typewerk en Correctie:M. Achthoven,B.van Wijk

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Inhoud

Werkgroepen	159
Oudheidkamer	159
Wie staan er op die foto?	160
Wie houdt er van computers?	164
Wie kan helpen?	
Idylle te Eemnes-Binnen, kerkstrijd te Amsterdam	165
In onze serie "Oude Eemnesser...."	168
Over winkeliers en handelaren die langs de deur kwamen	185
De geschiedenis van de familie Schouten in Eemnes	188
Wie doet er mee? Wie weet er van?	220
Wie kent ze nog?	221
Misdienaars	224
Hulp gevraagd	225
Werkgroep monumenten	225
Schenkingen	226
Activiteiten zie blz.	228
Een mooi verhaal met prachtige dia's door de heer J. Lagerweij	

Van de redactie

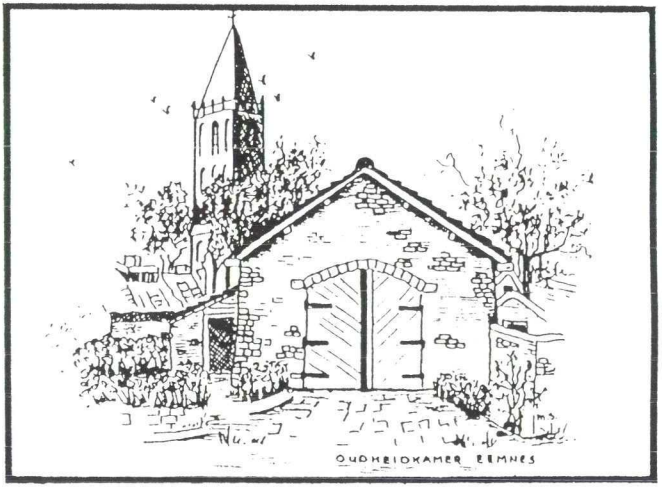
Dit is weer het laatste, vierde boekje van 1995, opnieuw met veel onderwerpen.
Wij danken iedereen die het mogelijk hebben gemaakt, dat wij vier aardige kwartaalboekjes in 1995 hebben kunnen samenstellen.
Dit geldt voor hen die de copy leverden en voor hen die het typewerk en de correctie verzorgden.
Een redactie zonder hen is radeloos en reddeloos.

De copy voor het eerste kwartaalboekje van 1996 ontvangen wij graag voor 15 februari 1996

Het bestuur en de redactie wenst voor u allen een voorspoedig 1996.

Werkgroepen

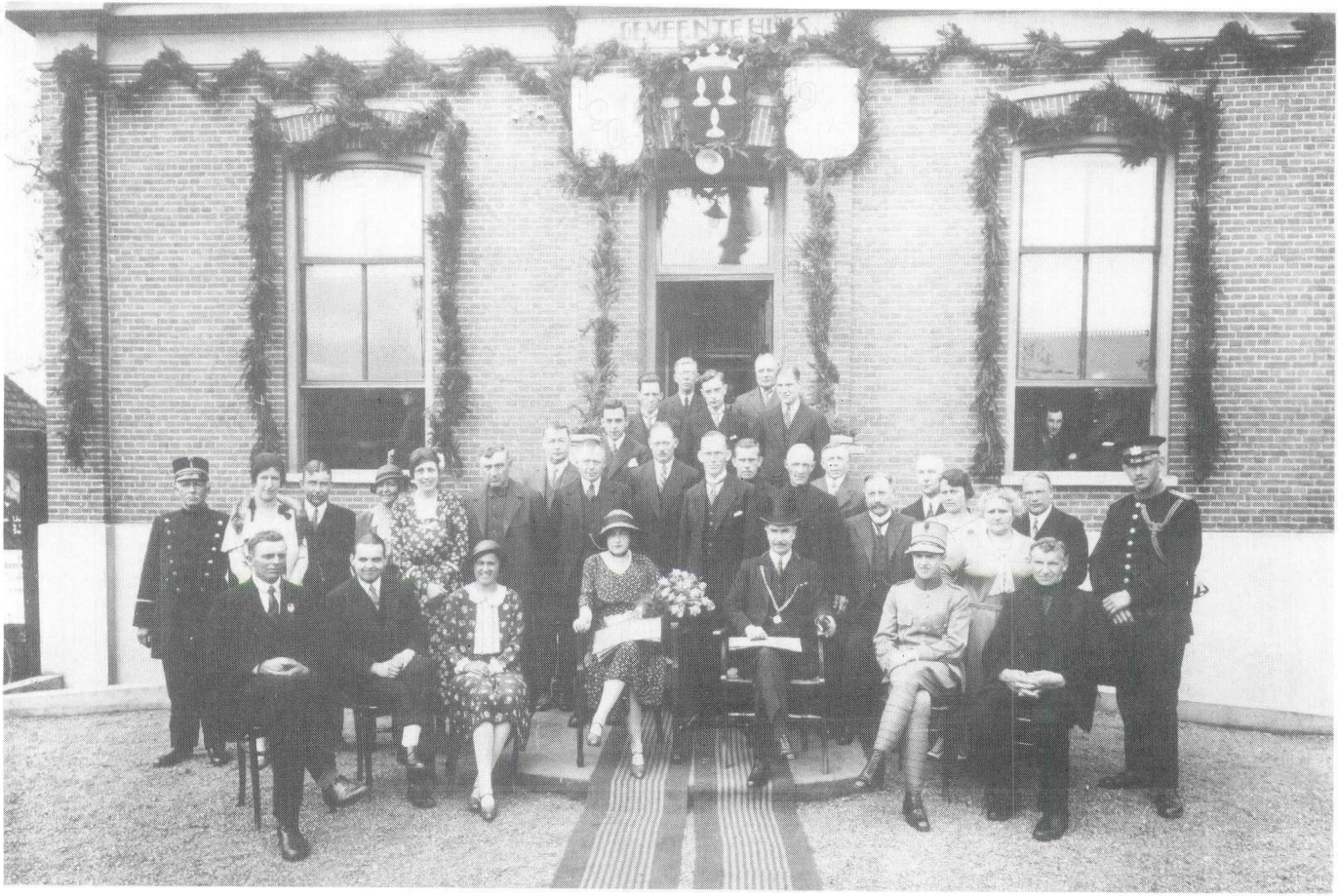
Monumenten	M. Beel,	Plantsoen 9	5313290
Biblio/ topografie	W.v. IJken	Everserf 20	5389367
Genealogie	H.v. Hees	Kerkstraat 15	5389849
Recent Verleden	M. v.d.Schaal	Watersnip 14	5317093
Klederdracht	L. Lankreijer		
Eem-en Gooiland		Aartseveen 94	5389198
Tentoonstelling	H. Nobbe	Braadkamp 3	5312207

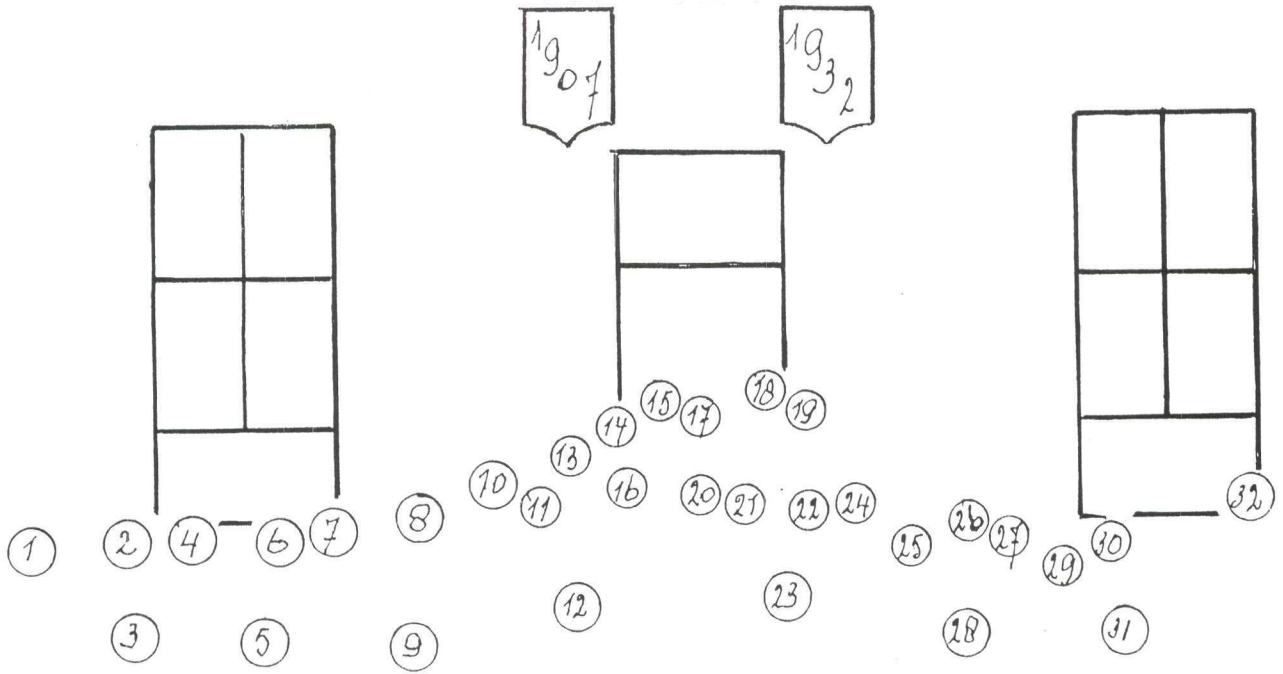

Oudheidkamer

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035-5382375
Geopend: Zaterdag van 14.00 - 16.00 uur
Toegang gratis.

160- HKE

19 07
19 32
1
2
4
6
7
8
10
11
13
14
15
17
18
19
16
20
21
22
24
25
26
27
29
30
32
3
5
9
12
23
28
31

Wie staan er op die foto?

In ons vorige kwartaalblad plaatsten we een mooie groepsfoto, die in 1932 gemaakt was voor ons vroegere gemeentehuis ter gelegenheid van het 25-jarig ambtsjubileum van Burgemeester Rutgers van Rozenburg. We kregen diverse reacties binnen. Door al die reacties naast elkaar te leggen is het ons gelukt de meeste namen van de mensen op deze foto te achterhalen. Hier volgt het resultaat.

1. Cees van Duijne, gemeenteveldwachter
2. Onbekend
3. Bertus Groen, wethouder
4. Onbekend
5. Jhr. Louis Rutgers van Rozenburg, zoon van de burgemeester
6. Onbekend
7. Onbekend
8. Harmen Pas
9. Jkvr. Ada Mathilda Rutgers van Rozenburg, dochter van de burgemeester
10. Onbekend
11. Mijndert Seldenrijk
12. Henriëtte Elizabeth, Barones van Hardenbroek van Lokhorst, vrouw van de burgemeester
13. Onbekend
14. Frans van Duijne, gemeente-ambtenaar
15. Jan Dop
16. Jan Hagen
17. Wijcherts (??) volontair ter secretarie
18. Hendrik Eggenkamp, gemeente-opzichter
19. K. Fabius (later Burgemeester van Westkapelle)
20. Daniël van Hoepen, gemeentesecretaris
21. Hendrik Brouwer
22. Willem v.d. Brink
23. Burgemeester Jhr. Louis Rutgers van Rozenburg
24. Aart de Bruijn

25. Onbekend
26. Meindert Rebel
27. Jo van Duijne, dochter (gemeenteveldwachter)
28. Jhr. Alfred Eric Rutgers van Rozenburg, zoon van de burgemeester
29. Mevrouw Van Duijne-Erasmus (vrouw van de gemeenteveldwachter)
30. Onbekend
31. Teus Stoutenburg, wethouder
32. Kees de Groot, rijksveldwachter.

Volgens één van de personen, die reageerde is rechts in het raam zichtbaar:
Evert van Wegen van het Café "Eemland" aan de Laarderweg.
We ontvingen reacties van de dames C. Hoogland-de Bruijn, M. Rigter-van Eijden, M. Scherpenzeel en B. Strobosch-van Duijne en van de heren A. van Hees en H. v.d. Voort.
We willen iedereen van harte bedanken. Mocht er iemand zijn die alsnog de namen kan aanvullen of eventueel verbeteren dan kan men contact opnemen met ondergetekende.

Tot slot willen wij u een reactie van mevrouw C.M. Hoogland-de Bruijn niet onthouden. Zij schreef:

"Ik zelf was toen (1932) acht jaar en weet er nog van, dat ik bruidje moest zijn en jammer genoeg ziek was. De volgende dag kwam de Burgemeester, die een huisvriend was, van alles bezorgen bij de jeugdige zieke."

Nu kunnen we deze foto met de verkregen gegevens opbergen in ons archief.

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes.
035-5389849

Wie houdt er van computers?
Wie kan ons helpen?

Iedereen kan het!!

Vindt u het leuk om op een heel eenvoudige manier met computers bezig te zijn? U hoeft er niets speciaals voor geleerd te hebben! Dan kunt u ons helpen!

Al enkele jaren zijn we bezig om gegevens te verzamelen van Eemnesser families. Met gegevens bedoelen we allereerst wanneer mensen geboren-getrouwd of overleden zijn. Ondertussen hebben we aardig wat gegevens over de laatste paar honderd jaar. Al deze gegevens willen we nu gaan inbrengen in de computer. Zo kunnen we uiteindelijk een aardig overzicht van het verloop van de Eemnesser bevolking krijgen. We dromen ervan om die gegevens nog eens in boekvorm uit te brengen.

Wie ons kan helpen met het inbrengen van de gegevens in de computer is van harte welkom. U kunt zelf bepalen hoeveel tijd u erin wilt steken. Bovendien kunt u samenwerken met mensen van de Genealogische Werkgroep Eemnes en dat is een heel gezellige Werkgroep.
Hebt u interesse, trek de stoute schoenen aan en help mee om onze droom werkelijkheid te laten worden.
Belangstellenden kunnen contact opnemen met

B. van Wijk Blom
Raadhuislaan 39
Eemnes
tel. 5314689

of

W. van IJken
Everserf 20
Eemnes
tel. 5389367

Idylle te Eemnes-Binnen, kerkstrijd te Amsterdam.

In 1857 kwam Dr. Gerrit van Gorkom over naar Eemnes-Binnen en werd daar bevestigd tot het ambt van predikant.
Hij ontmoette daar al spoedig zijn toekomstige vrouw Sara Jacoba Susanna Carolina Laan. Haar vader, in 1855 overleden, was eigenaar geweest van de Katoenbaal, haar moeder leefde nog. Haar oom woonde op het nabijgelegen Steevliet.
De idylle speelde zich dus waarschijnlijk af op de Katoenbaal of Steevliet en in de pastorie, Wakkerendijk 226.
Het paar trouwde in 1859 in de woonplaats van de bruid, want de Katoenbaal en Steevliet lagen nog net in de gemeente Baarn.
Het ligt voor de hand te veronderstellen, dat de broer van de bruid Mr. Jacob Cornelis Gijsbert Carel Laan het huwelijk voltrok, want hij was pas burgemeester van Baarn en Eemnes geworden.
Interessant zijn de volgende vragen: 'Vond de kerkelijke inzegening van huwelijk plaats te Eemnes-Binnen? en welke predikant zegende het huwelijk in?
Het pasgehuwde echtpaar bleef niet lang in Eemnes-Binnen, want in 1861 vertrok het reeds.

In de eerste helft van de jaren '70 was Dr. Gerrit van Gorkom Hervormd predikant te Amsterdam.
In de Hervormde Gemeente van Amsterdam woedde een hevige richtingsstrijd: rechtzinnigen tegen vrijzinnigen.
De rechtzinnigen waren zeer ruim in de meerderheid.
Het regende protesten tegen preken, door vrijzinnige predikanten gehouden.
Ook tegen de preken van Van Gorkom, die één

Mr. I.C.G.O. LAAN

Burgemeester en sekretaris van Eemnes
Oktober 1858 - November 1867

der voormannen was van de vrijzinnige richting, kwamen tal van protesten. Er begon een onaangename verhouding te ontstaan tussen de aanhangers van de beide partijen en toen de rechtzinnige meerderheid in de kerkeraad tot geen enkele concessie aan de vrijzinnigen bereid bleek, verlieten enige moderne predikanten- de strijd beu- met een aanzienlijk aantal vrijzinnige gemeenteleden de Kerk.
De eerste uittocht, onder leiding van Dr. G. van Gorkom, voltrok zich in 1875 en wel naar de Remonstrantse Broederschap. Geestverwanten van Van Gorkum waren de gebroeders Hugenholtz, zij richtten in 1877 "De Vrije Gemeente" op.
De Vrije Gemeente liet een gebouw van samenkomst bouwen aan de Weteringschans. Dit gebouw heet nu Paradiso.

Geraadpleegde literatuur:
HKE, juli 1994, jaargang 16, nr 2, pag. 83-102.
Handboek Pastorale Sociologie
Deel VI: Dr. W.H. Vermooten, Hervormd Amsterdam, pag. 71,72.

Chris Roothart
Meentweg 166
3454 AZ De Meern.
030-6663137

Noot van de redactie:
De kerkelijke inzegening van het huwelijk van Dr. Gerrit van Gorkom en Sara Jacoba Susanna Carolina Laan vond niet plaats in de Hervormde Kerk van Eemnes-Binnen.

★

←— ←—

Mr. Jacob Cornelis Gijsbert Carel Laan, geboren 1826, overleden 1873. Burgemeester van Eemnes van 1858 tot 1867. Hij was een broer van Sara Jacoba Susanna Carolina Laan, die trouwde met Dr. Gerrit van Gorkom, dominee te Eemnes-Binnen van 1857-1861

In onze serie: "Oude Eemnesser....."

Nu eens geen interview met een persoon maar met diverse mensen om herinneringen op te halen over Jan Heijnen, beter bekend als Jan Snot oftewel Snotje (1906-1977). Waarom zult u zich misschien afvragen. De reden is heel eenvoudig. Snotje was de laatste echte dorpsfiguur in Eemnes en veel mensen missen hem nog steeds, want het is allemaal zo saai en netjes in het dorp zonder figuren als Antje Koppen en Snotje. Volgens dokter Beijerinck is er ook nog niemand genomineerd om Antje of Jan op te volgen dus moeten we het nog maar even met herinneringen.
Allereerst laat ik dokter P.R. Hoekstra aan het woord.....

"Toen we dit huis in de Kerkstraat in 1974 kochten hebben we Jan min of meer meegeërfd. Hij woonde in een keet achter in de tuin, eigenlijk in de tuin van de achterburen, Wakkerendijk nummer 8. Jan betrok ongevraagd al heel snel een kamertje in ons huis, het kamertje dat nu mijn onderzoekkamer is.
Als we op zondagochtend hier kwamen om wat te schilderen of te timmeren, dan konden we aan zijn hoed zien of hij nog sliep, want als zijn hoofddeksel in de vensterbank lag, was hij nog onder zeil. Lag er niets in de vensterbank dan kon je er zeker van zijn dat hij aan het werk was. Hij heeft in die tijd het schilderwerk in mijn praktijk bijgewerkt op de ouderwetse manier; dat kon Jan fantastisch mooi, ik kan je nog hele stukken laten zien. We hebben hem een paar maanden in huis gehad en later bleef hij regelmatig aan de deur komen. Hij at vaak mee en had dan het gevoel iets terug te moeten doen. De ene keer nam hij een bosje bloemen mee, dan weer een zootje vis, altijd wel wat.

Jan Heijnen (1906-1977), alias Snotje met de bierfles! Deze foto is rond 1975 gemaakt door de heer H.J. Backer, die indertijd op Kerkstraat 6 woonde.
Deze karakteristieke foto hangt nog altijd bij de familie Beijerinck in de kamer

Eén van de mooiste verhalen die ook over Snotje gehoord heb, is het volgende. Op de Raadhuislaan woonde de barones die goed bevriend was met toen nog Koningin Juliana. Op een dag, het was de verjaardag van de barones, was de Koningin bij haar op bezoek. Snotje deed die dag zijn gebruikelijke rondje. Hij ging altijd hier een pilsje halen, daar een hapje eten en weer ergens anders een praatje maken of zingen. Tot slot liep hij achter langs bij de barones, keek naar binnen, zag Juliaantje zitten en zei:" Hé, je lijkt de Koningin wel." De Koningin antwoordde:"Ja dat ben ik ook" "O en ik ben Jan Snot."
Schitterend hè.
De mensen hier achter op de Waag waren dol op hem. Op de één of andere manier vervulde hij een belangrijke rol in Eemnes. Ik heb nooit begrepen hoe dat precies zat, maar hij gaf iets aan mensen, het was gewoon en belangrijke man.
Zijn laatste adres was op de Raadhuislaan. Dat was eigenlijk een garage maar Thijs Blom had er een keurig leuk huisje voor hem van gemaakt. Hij is de laatste jaren toch beduidend meer gaan drinken en was daar soms zó ziek van dat zijn hele huis een stal werd. Op een gegeven moment hebben we dat weer eens met z'n allen schoongemaakt. De buurman, Theo Beijerinck en nog een aantal mensen zijn er allemaal gaan boenen en soppen. Het was een ontzettend vies werkje maar je kon hem ook niet in die troep laten zitten.
Uiteindelijk moest hij toch met een leveraandoening opgenomen worden in 'Hoog Laren', dat bestond toen nog en daar is hij met een biertje in zijn hand overleden. Jan was niet Katholiek, helemaal niet, maar had altijd gezegd, dat hij graag op het Rooms-Katholieke kerkhof begraven wilde worden, omdat hij de openbare begraafplaats naast de snelweg veel

te druk vond. En zo is het ook gebeurd. Hij werd vanuit 'Hoog Laren' opgehaald met een hele stoet Eemnessers in eigen auto's achter de rouwauto aan. Bij de kerk aangekomen werd daar een soort bijeenkomst gehouden, een echte kerkdienst kon natuurlijk niet, omdat hij niet Katholiek was. Het was een indrukwekkend gebeuren."

Vervolgens vertelt het echtpaar Beijerinck hun herinneringen aan Jan Snot.....

"Op de Raadhuislaan woonde barones Van Till-Tutein Nolthenius, dat was de barones die altijd meedeed met het tonnetje steken. Met de badmuts op ja, omdat ze daarna naar Hare Majesteit op Soestdijk ging en daar kon ze niet met verfomfaaide haren aankomen. Jan Snot liep een keer achterom bij de barones waar op dat moment, nu zouden we zeggen Prinses Juliana zat. Jan kijkt haar zo eens aan en zegt tegen Hare Majesteit, niet wetend dat het Hare Majesteit is:"Ik ken u geloof ik." Dat zijn verhalen hoor of het waar is weten we ook niet maar het zou heel goed kunnen, want Jan was er inderdaad toe in staat, het was een merkwaardige vogel.
Hij was huisschilder en in zijn goede jaren best een kundig mannetje. Hij kon bijvoorbeeld prachtig eikehout schilderen op gewoon vurehout. Hij schilderde ook op glas en zo, ja dat soort dingen kon Jan. Hij gebruikte er de meest merkwaardige mengsels voor, ik heb het nooit gezien maar dokter Hoekstra wel, omdat Jan een paar deuren in zijn huis geverfd heeft. Ze zijn nog eens op pad geweest om allerlei ingrediënten voor die verf te kopen, in de meest obscure drogisterijen die dan in een hoekje misschien nog ergens een flesje hadden staan en uiteindelijk is daar het mengsel uit voortgekomen om die deuren te schilderen. De verf zit er nog steeds op.

In latere jaren kreeg hij zijn uitkering via Bep de Bruijn van het postkantoor. Dan ging hij naar Van Oostrum om jenever en bier te kopen met alle ellende vandien. Er belden regelmatig mensen op en dan moest de dokter weer op komen draven maar ja, je had er totaal geen grip op. Toen hebben we, wat volstrekt niet mocht en niet kon, met Bep de Bruijn de afspraak gemaakt, dat hij het bedrag niet in één keer uit zou keren maar elke week een gedeelte. En met Van Oostrum dat hij kleine flesjes zou afleveren. Dat waren flesjes waar de helft uitgegoten was en aangevuld met water, want hij kon er gewoon niet goed meer tegen. Jan dat soort dingen regelden we hier en hij had er heel geen erg in. We deden het om hem tegen zichzelf te beschermen.

Jan heeft een tijd in de EMREC, de emaillefabriek, gewoond; dat gedeelte van Winkelcentrum Torenzicht, waar nu Dik Trom zit. Boven was een grote ruimte met een soort kantoortje, een toilet en daar bivakkeerde Jan. Op zekere dag begon de buurt te klagen, omdat het er zo stonk. Nou, toen ben ik maar eens een kijkje gaan nemen en het was er een smeerboel van heb ik jou daar, niet te geloven! Er zat namelijk geen spoelbak meer bij het toilet en hij poepte daar maar gewoon in, ja hij moest het natuurlijk toch kwijt en wist wel, dat hij daar moest zijn maar hoe het verder ging dat wist hij ook niet meer. Ik heb toen een overall aangetrokken en ben gewapend met een straatbezem, chloor en een emmer water aan de schoonmaak gegaan, want het was niet even met een lapje af te nemen! Maar goed met een knijper op m'n neus en bijna kotsend heb ik het karwei toch geklaard."

Mevrouw Beijerinck herinnert zich ook nog iets schitterends!

"Dat was het moment om Jan eens in het bad te stoppen. Het was prachtig weer, ik zat hier buiten op het terras, hoorde wat gerommel en dacht wat gebeurt er nu toch weer? Ik ging naar de deur en zag mijn man met Snotje uit de auto komen. Jan was niet over de drempel te krijgen, want mijn man zei:"Nu ga je het bad in." Intussen liet ik het bad, dat hier gelukkig gelijkvloers is, vollopen, gooide er een bende schuim in, terwijl mijn man Jan min of meer in die richting duwde. Hij kleedde hem uit, zette hem er in en ondertussen gooide ik al zijn kleren in de Biotex, er kwam modder af. Na het bad zag hij er onherkenbaar uit. Hij had een blazer met metalen knopen van mijn man aan, een ribfluwelen broek, een blauw overhemd, keurig gekamde haren, je wist echt niet wat je zag. We hebben hem na de waspartij maar vlug een pilsje gegeven, want zo'n man in het bad dat kan nooit goed gaan, daar wordt altijd van gezegd, dat ze het niet overleven. Het badfestijn is éénmalig geweest hoor, we hebben het niet elke week herhaald! Het is wel een leuke herinnering aan Snotje, want er zijn weinig mensen die zoiets meegemaakt hebben, denk ik."

Dokter Beijerinck gaat verder.....

"Jan was iemand, die, als hij je eenmaal kende wel aan kwam lopen om een praatje te maken, want wat had hij te doen? Een slok nemen, zijn roes uitslapen en verder liep hij maar wat rond. Hij regelde het verkeer, mopperde dan van "bub bub bub," stommerd hier, stommerd daar maar dat werd in zijn latere jaren minder. Toen de emaillefabriek werd afgebroken, is Jan naar Villa "De Pereboom" verhuisd. Er was een bouwkavel op Wakkerendijk nummer 8 en daar heeft lange tijd een bouwkeet achter in de tuin onder de pereboom gestaan, vandaar de naam villa "De Pereboom".

Zijn laatste jaren heeft hij in de door Thijs Blom ingerichte garage aan de Raadhuislaan doorgebracht.
In de laatste fase van zijn leven werd Jan steeds slechter, want zijn lever hield het niet vol. Dan was hij een tijd opgenomen in het ziekenhuis, daarna ontslagen en zwierf hij weer rond. Zijn 70e verjaardag hebben we nog bij de Hoekstra's gevierd. Thijs Blom was er ook en ik weet nog goed, dat Snotje een prachtige nieuwe spijkerbroek van hem kreeg. Jan maakte niet de indruk, dat hij echt ongelukkig was. Hij had altijd een vrolijke dronk en zeker de laatste jaren had hij een stel mensen om zich heen die zich om hem bekommerden. Dat waren dokter Hoekstra, Arnolds, Braams, Backer en Thijs Blom die hem toch een beetje in de gaten hielden. Ik denk dat hij dat best prettig vond.
Op een dag, Jan lag weer in het ziekenhuis, werd ik gebeld met de mededeling, dat hij erg slecht was. Ik er naar toe en ja daar had je eigenlijk een foto van moeten maken, daar lag onze vriend in een ziekenkamer met een fles pils op zijn nachtkastje. Dat maakte ook niks meer uit, laat zo'n man alsjeblieft. Na nog een flinke slok genomen te hebben is hij heel zacht en kalm overleden, terwijl ik zijn hand mocht vasthouden.

Daarna hebben wij de koppen bij elkaar gestoken om zijn begrafenis te regelen. Het was redelijk uniek, denk ik, dat vijf families een advertentie plaatsten voor Jan Snot, want zo kende iedereen hem. Als we Jan Heijnen geschreven hadden, had niemand geweten wie dat was. Jan had altijd gezegd, dat hij niet aan de Laarderweg onder de heg begraven wilde worden, want dat was hem veel te druk. Er was in die tijd nog een doorgaande verbinding naar Laren, de A27 bestond nog niet. Dus toen hij overleden was, hadden we een probleem.

In alle rust is heengegaan

JAN HEYNEN

op de leeftijd van 70 jaar.

Eemnes: Fam. Backer
Fam. Heyerinck
Fam. Blom
Fam. Braams
Fam. Hoekstra

Eemnes, 1 maart 1977
Correspondentieadres:
Wakkerendijk 5.

De teraardebestelling vindt plaats op zaterdag 5 maart a.s. om 10.15 uur op het r.k. kerkhof achter de kerk, Wakkerendijk 58, Eemnes.

Rouwadvertentie, geplaatst in de Gooi-en Eemlander door vijf families die Snotje geregeld opvingen. Heijerinck moet zijn: Beijerinck

JAN HEIJNEN OVERLEDEN

EEMNES – Op 70-jarige leeftijd is in ziekenhuis Hoog-Laren Jan Heijnen uit Eemnes overleden. Bij zijn plaatsgenoten was hij beter bekend als „Jan Snot" (hij noemde zichzelf trouwens ook zo) en bijna niet weg te denken uit het dorpsbeeld. Na een zwervend bestaan werd hij in Eemnes een opvallend figuur. Niet alleen als „vrije vogel" maar ook als een man die tot het laatste toe bekend stond als een bekwaam vakman bij schilderwerk aan bijvoorbeeld onder monumentenzorg vallende boerderijen. Zaterdagmorgen kwart over tien zal hij begraven worden op de begraafplaats achter de katholieke kerk.

Begraafplaats

Jan Heynen wordt morgenochtend om kwart over tien op de RK begraafplaats aan de Wakkerendijk begraven. Op eigen verzoek, want bij leven had Heynen altijd beweerd, dat het op de algemene begraafplaats aan de Laarderweg te druk werd!

Uit: De Bel, maart 1977

Uit: De Gooi-en Eemlander, maart 1977

Hij wilde niet op de Algemene Begraafplaats ter aarde besteld worden maar de andere Begraafplaats was Rooms-Katholiek en dat was Jan niet. We hebben via de begrafenisondernemer een verzoek ingediend of dat toch zou

kunnen. Dat kon en pastoor Van Huik was zo vriendelijk om een soort dienst voor hem te maken en hem daar te begraven.
Na de advertentie kwamen we in contact met twee nichten van hem uit Huizen, daar kwam Jan nl. oorspronkelijk vandaan, en die wilden dolgraag naar de begrafenis komen. Prima natuurlijk, mijn vrouw heeft ze gehaald maar het was eigenlijk zo'n wonderlijk gezicht, dat in de Rooms Katholieke kerk op de eerste rij een vrouw zat in Huizer klederdracht met een grote kap op. Wat wij echter het meest opvallend vonden was, dat er zoveel jongeren aanwezig waren. En dat het niet een handvol mensen was maar dat er echt tientallen waren die kennelijk ook de advertentie gelezen hadden en de moeite namen om naar de begrafenis van Snotje te komen. Ja, dat vond ik best heel bijzonder, het betekende dat Jan een figuur was die erbij hoorde.

Nog iets dat me te binnen schiet. Ik ben eens een dag ziek geweest en hoe hij het wist, weten we niet maar op een gegeven moment stond Jan Snot hier aan de deur en vroeg met een bibberig stemmetje:"Dokter gaat toch niet dood?" De dokter gaat toch niet dood, was ik één dag ziek, goedemorgen, maar het was heel aandoenlijk.
Tot slot een opmerking van Jan:"Er zijn twee soorten dokters in Eemnes: een artistieke dokter, dat is dokter Hoekstra en de here dokter, dat is dokter Beijerinck."
Ja, het was een bijzonder figuur en zijn foto heeft nog altijd een ereplaats in de kamer."

Nu een leuk voorval dat de heer G. Elsinga mij vertelde .....

"Regelmatig kwam Snotje achter ons huis zijn roes uitslapen. Een ideale plek om na vele biertjes naar binnen geslagen te hebben weer

Snotje tussen het bier achter de winkel van de familie Elsinga aan de Molenweg. (Foto gemaakt door G. Elsinga)

bij te komen! Op een dag was ik bezig met het graven van een kuil naast onze groententuin. Snotje werd wakker en vroeg mij wat die kuil betekende. Die heb ik alvast voor jou gemaakt was mijn antwoord. Je drinkt (zuipt) veel te veel, vandaag of morgen ga je daardoor het 'hoekje' om. Na even nagedacht te hebben zei hij: "Hier wil ik best begraven worden, het is hier veel rustiger dan op de Algemene Begraafplaats waar al die auto's langs razen. Maar je moet me één ding beloven. Als ik hier lig moet je me toch elke dag een flesje bier komen brengen."
Zijn laatste rustplaats is uiteindelijk de R.K. Begraafplaats geworden. Zijn verlangen om in alle rust begraven te worden is dan

toch nog uitgekomen.

Ik denk dat Toon Wortel Snotje het beste heeft gekend van allemaal, luister maar.....

"Ik ken Jan al vanaf de tijd dat ik bij Toon van der Wardt, de aannemer, werkte. Hij woonde in die tijd in Soest en hielp de schilders Kuipers en Schouten nogal eens die ook vaak voor Van der Wardt werkten. Toen was hij nog niet zo gek hoor; hij bezat een heerlijk gevoel voor humor waar iedereen van genoot.
Van der Wardt had een Mariabeeld met een lichtje ervoor, je kent dat wel. Dat ding was een beetje kaal gestoft of gebeden dus Toon vroeg aan Jan of hij Maria een beetje bij kon schilderen. Jan was een artiest zodat hij de enige was die zoiets kon. Het beeld had allerlei kleuren en een schaduwwerking. Het was een bijzonder moeilijk karwei maar hij heeft het prachtig gedaan. Tot slot schilderde hij echter een snor onder de neus van Maria, iedereen die het zag lag dubbel van het lachen alleen de Van der Wardts waren razend! Dat kon natuurlijk ook niet, hè, maar het was wel een komisch gezicht.

Later ben ik naar een trappenmaker in Soest gegaan, ook daar ontmoette ik Snotje regelmatig. Hij trok veel op met Pier van 't Kloos-ter en nog een stel; gingen met z'n allen naar café het "Naaldje" waar hij al veel dronk. Alles werd opgeschreven maar moest de tent opnieuw geverfd worden dan ging Jan aan 't kwasten.
We hebben een keer een trap gemaakt in Blaricum. Nadat dat ding gesteld was, moesten de ijzeren trapspijlen een kleurtje krijgen. Mevrouw vroeg Jan aan welke kleur hij dacht. Hij nam haar mee naar buiten, liep naar de dahlia's en trok er een oud-rose bloem uit. "Die kleur moet het worden" zei hij.

Snotje slaapt zijn roes uit! Bij de familie Elsinga aan de Molenweg.

Naast de trap was een eikehouten deur, die imitatie palissander geschilderd moest worden . Geen probleem, Jan zou het wel even doen. Hij toog aan 't werk maar dronk ondertussen gestaag door. Toen hij met zijn werk klaar was, ging hij nog even de ladder op om z'n werk te bekijken. Hij was echter al zó dronken dat hij een misstap deed, struikelde en zo tegen de vers geschilderde deur aan viel en naar beneden gleed; dus toen kon hij de hele deur weer afwassen!

Jan was nooit in loondienst, niemand kon hem iets verbieden. Hij bleef slapen waar hij aan 't werk was. Soms in een schaftkeet dan weer eens in een woonhuis als de mensen het niet erg vonden, dat kon hem niks schelen.

Goochem was ie ook. Op een dag, het was koud en glad buiten, was ik aan het werk bij de trappenmaker. Snotje kwam binnen en vroeg: "Toon, mag ik even je hamer lenen?" "Waarvoor" vroeg ik hem. "Ik ben uitgegleden, daarom heb ik bij de ijzerhandel kopspijkertjes gehaald die ik even door de zolen van m'n schoen wil slaan." En hij sloeg inderdaad de spijkertjes van binnen uit door zijn schoenzolen zodat de punten er aan de onderkant uit kwamen, slim hè?

In de tijd dat hij nog in Soest woonde, ging hij dikwijls het verkeer bij paleis Soestdijk regelen. Op een keer stond hij weer midden op de Praamgracht te zwaaien en te gebaren zodat geen automobilist meer wist welke kant hij op moest. Er ontstond een enorme opstopping. De paleiswacht belde de politie en toen deze aankwam zei Jan Snot: "Waar bleven jullie toch, moet je kijken wat een chaos hier, ik krijg het ook niet meer voor elkaar." Hij draaide de rollen gewoon om. De mensen waren toch gek op hem en weet je waarom? Hij was anders, dus een bezienswaardigheid. Maar ze hielden hem wel op afstand want hij stonk altijd zo geweldig.
Begin 1970 is Jan op Eemnes gekomen. Eerst heeft hij een poosje op Wakkerendijk 186 gewoond, daarna in de emaillefabriek en vervolgens in villa de "Pereboom", zoals dokter Beijerinck de bouwkeet die in de tuin van Wakkerendijk nummer 8 stond, zo prachtig noemde. Die "villa" stond vlak achter ons huis. Als hij 's avond dronken was, maakte hij je aan het schrikken door voor het raam allerlei rare geluiden uit te stoten. Dat ging ons te ver dus heb ik hem verteld, dat als hij rarigheid uithaalde ik ervoor zou zorgen dat hij verdwijnen moest. Hij heeft het nooit meer gedaan.
Een echt bed had hij niet in die keet, denk

ik, er lagen wat vodden en todden waar hij tussen kroop. Soms, als wij op bed lagen, begon hij te galmen dan hoorde je plotseling de hoge C van Jan. Hij was beretrots op zijn zangprestaties en alles zonder partituur!

Voordat Snotje aan de drank raakte, was hij kok bij "Jan Tabak" in Bussum. Hij kookte nog altijd graag, bakken, braden alles kon hij voortreffelijk. In zijn goede periodes kwam hij met tassen vol boodschappen thuis en ging hij koken, het rook heerlijk. Hij nodigde me dikwijls uit om bij hem te komen "dineren", maar daar had ik nooit zo'n trek in want hij waste zich nooit en soms liep hij half in zijn blote kont rond, nee het was geen fris mannetje. Na zijn vertrek naar de garage aan de Raadhuislaan lag de "villa" bezaaid met jeneverflessen en uitwerpselen, dus zeg maar gewoon dat het een smeerpijp was, triest maar waar.

Eens per week kreeg hij van Bep de Bruijn zijn geld maar hij vertrouwde het niet. Soms kwam hij naar me toe met een formulier waar een bedrag op stond, haalde het geld uit zijn zak en zei: "Zie je wel het klopt niet." Meestal gaf ik er maar een slinger aan, dat hij er vast al iets van gekocht had of zo en verdween hij weer.

Jan was wel een rare hoor. Ik had eens iets gemaakt van eikehout dat alleen nog geloogd moest worden. Daardoor krijg je een chemische reactie met het looizuur dat in eikehout zit en wordt het hout bruin. Het hoeft dan niet gebeitst te worden, want zo krijg je het effect waar het normaal zo'n 200 jaar over doet. Snotje komt binnen, bekijkt het eens, draait zich om, doet zijn gulp open maakt zijn handen nat en wrijft de urine er zo overheen! "Kijk" zegt hij "zo krijg je het-

zelfde effect." Het was nog waar ook."
Tot slot vertelt Jan van der Wardt zijn herinneringen aan Jan Snot. Zijn vader Dirk van der Wardt, was de eigenaar van het café in de Kerkstraat waar Snotje kind aan huis was.

"Dit was hoogstwaarschijnlijk de reden waarom Jan zich een kamertje toeëigende in het huis toen mijn ouders het in 1974 aan de Hoekstra's verkochten. Die deur kende hij, daar kwam hij al jaren!
Jan was dol op Verdi. Soms, als hij het naar zijn zin had in het café, gaf hij grote aria's van hem ten beste. Een beetje vooroverge-bogen met natuurlijk het onontbeerlijke flesje bier in de hand maakte hij danspasjes en als hij met de aria klaar was, nam zijn hoed af. De andere kroeglopers waren niet zo dol op zijn zangpartijen, want ze konden elkaar niet meer verstaan. Om des lieven vredes wille moesten we Jan dus wel eens afremmen. Dat vond hij verschrikkelijk en hij riep steevast:"Stomme meeuw, luister toch eens hoe mooi het is, ik begrijp niet dat jij daar geen oor voor hebt. Ben ik dan de enige hier die van muziek houdt?" Na dit incident werd het gesprek voortgezet tot grote woede van Jan die het gevoel had dat hij genegeerd werd. Zijn reactie was een volgende aria!
Echt ruzie heeft Jan nooit met iemand gehad. Het caféleven is een sociaal gebeuren en zeker bij ons in het café. Jan was één van ons. Er kwamen veel jongelui tussen de 15 en 30 jaar oud, ook vreemden en als die bij wijze van spreken iets tegen hem hadden namen de jongens hem in bescherming zonodig leidden ze hem weg naar de deel.

Jan is als een soort zwerver, zoekend naar een slaapplaats op Eemnes gekomen. Het kan zijn dat hij eerst in de Emrec, de emaillefabriek, gebivakkeerd heeft maar al vrij snel

Graf van Snotje op de R.K. Begraafplaats van Eemnes (foto: Wiebe van IJken)

is hij bij ons in de loods gaan slapen. We vonden er regelmatig blikjes bier, snapten er niks van totdat Jan op een stralende zomerdag bij ons op de dam stond. We vroegen waar hij vandaan kwam."Oh, ik heb hier in de loods geslapen tussen de strobalen, heerlijk." Mijn ouders vonden het prima; ze vertelden hem

alleen dat hij onder geen enkele voorwaarde een sigaartje mocht opsteken in of rond de loods. Logisch natuurlijk want dat was veel te gevaarlijk met al die strobalen en het hooi. Zover we weten heeft hij het ook nooit gedaan.
Moeder gaf hem dekens en hij kon elke dag op de deel een bord warm eten krijgen. In het begin probeerde hij wel om bij ons aan tafel te eten, maar dat ging niet. We zaten meestal met z'n dertienen te eten en er waren er altijd wel een paar die als ze met recht "Snot" zagen geen hap meer door de keel konden krijgen!
's Winters verhuisde Jan van de loods naar de schuur, want het was daar tussen de koeien veel warmer.

Soms bracht hij de nacht ergens anders door. Zo stapte ik eens 's morgens vroeg op de tractor om de koeien te gaan melken, startte de motor en hoorde een verschrikkelijk gekrijs. Ik stapte af en zag tot m'n stomme verbazing Snotje onder de tractor vandaan kruipen. "En wat denk je wel, kun je niet uitkijken?" Razend was hij.
Een normaal ontbijt wilde Jan nooit hebben, zijn ontbijt bestond uit twee flesjes bier, want daar kreeg hij een vaste hand van om te schilderen!
Na een paar jaar heeft Thijs Blom een groene bouwkeet in de tuin van Westerhuis, de schoenlapper, voor hem geplaatst. Het huis was afgebroken, de grond lag al een tijd braak dus een prachtige gelegenheid om Jan eindelijk eens een "eigen huis" te geven. Trots als een pauw was hij.
Weet je waarom hij Snotje werd genoemd? Hij had nog maar twee tanden in zijn mond met daartussen een groot stuk wild vlees. Het was net een grote rode aalbes, afschuwelijk. Daarom kwijlde hij altijd een beetje denk ik.

Weer eens opgenomen in het ziekenhuis bood een arts hem aan het stuk wild vlees te verwijderen. Geen sprake van Jan wilde het niet kwijt. Kennelijk heeft hij er toch over nagedacht, want op een dag vertelde hij hem "Goed, je mag het doen, maar dan wel in ruil voor een fles jenever." Die dokter heeft het nog gedaan ook!
Dat was Snotje ten voeten uit."

Ik hoop van ganser harte dat u evenveel hebt genoten bij het lezen van deze verhalen over Jan Heijnen als ik gedaan heb bij het schrijven ervan.

Henriet Liscaljet

Voor eventuele op- of aanmerkingen en/of aanvullingen houden wij ons gaarne aanbevolen.

★

Over winkeliers en handelaren die langs de deur kwamen

In het vorige kwartaalblad van de HKE (oktober 1995) las ik met veel belangstelling het artikel van Chris Roothart, waarin hij veel winkeliers noemde die vroeger een winkeltje in Eemnes hadden evenals allerlei mensen die met hun handel langs de deur kwamen.

Op dit artikel heb ik de volgende aanvullingen geschreven:
Korrelaar was ook voddenboer, evenals Westhof uit Soest. In die vodden zat vroeger ook brood.

Zo was Wout Bos marktman maar hij had aan de Laarderweg ook een winkeltje met knopen, band en dergelijke. Zo had Luijf een winkel aan de Wakkerendijk (waar nu Jaap Eek) zit. Hij verkocht vooral veel aan de boeren. Dan kwamen er veel mensen met textiel aan de deur:

- Rintel uit Amersfoort
- Luier uit Soest of Amersfoort
- Rouwendaal uit Soest
- Van den Brink uit Soest. Later tot in het voorjaar van 1995 kwam zijn zoon uit Baarn geregeld naar Eemnes
- Toon Driest uit Naarden
- Rigter uit Blaricum
- Jillings en De Haas uit Hilversum
- Vos en Koeman uit Huizen.

Lammert Blom (1884-1970) van de Streefoordlaan met paard en kar op weg om zijn kruidenierswaren uit te venten

Dan kwamen met boodschappen vanuit Baarn naar Eemnes:
De Gruiter, Boom (had ook kleding) en Hartman. En uit mijn moeders verhalen weet ik ook nog J. Nijhof (nu de gigant in Baarn).
Op Eemnes werd dit ook nog verzorgd door Blom van de Streefoordlaan en Griffioen.

Er kwam ook nog een visboer aan de deur. Hij heette Heinen. En Jan Perier liep in de oorlog met zoute haring.

De meesten kwamen bij ons thuis aan de deur. Zo had je bijvoorbeeld een pindaman met heerlijke repen en allerlei personen met negoties (zoals garen en band). Als je niets nam, werden ze kwaad.

Dan kwam er een schoenmaker uit Baarn. Hij heette Van der Horst. 's Maandags kwam hij het reparatiewerk halen en vrijdags bracht hij het weer terug. De schoenen moesten 's zondags weer gedragen worden. Later deden Westerhuis en Koppen dat.
Ook kwamen er slagers aan de deur. Uit Baarn waren dat: Bokma, Hauber en Mathijzen.
Uit Laren kwamen Bakema en Bos en later had je nog Raven uit Blaricum. Wij hadden een groot gezin, er was altijd wel wat nodig.

Je kon witkalk kopen bij Rebel (achter Naatje Soek), bij Kroeskamp en bij Koelewijn.

Mol had een tabakswinkeltje op de plaats waar nu Garage Beuk is. Gijs Rozenberg en Mieke Kraan hadden ook een winkel.
Gerrit Gieskens kwam met Butagas. Bij hem heb ik nog mijn gasstel vandaan. Later deed Teus Rozenberg dat.

Ik vergeet vast nog heel veel mensen. Zo hadden mijn schoonouders op Kerkstraat 2 ook

nog een winkeltje. Hoe of wat, daar kan ik niet meer achter komen.

Het was vroeger toch ook druk aan de dijk, al was het alleen al van de leveranciers, die elkaar tegen kwamen. Zij kwamen eerst horen en later in de week de spullen brengen.

Mevrouw H. Ruizendaal-Schotsman
Torenzicht 100
Eemnes.

★

De geschiedenis van de familie Schouten in Eemnes

De familienaam Schouten komt al eeuwenlang voor in de gemeente Eemnes. Meestal betreft het personen die afkomstig zijn uit Soest. Daar is kennelijk de bakermat te vinden van diverse families met de naam Schouten. Het betreft dan in alle gevallen R.K.-families.
In Eemnes is in de 18e en 19e eeuw ook sprake van een familie Schouten van Protestants Christelijke huize. Deze familie komt in het kader van dit artikel niet aan de orde.
Voor dit verhaal zijn we uitgegaan van de thans nog in Eemnes voorkomende familie Schouten. Eén van de voorvaderen van die familie vestigde zich in 1781 vanuit Soest in Eemnes. Het is een familie van voornamelijk boeren, die soms zeer oud konden worden.

Voor de aanvang van dit verhaal gaan we dus terug naar de stamvader in Soest.

I **Thomas Willemsz**
geboren vermoedelijk Soest ± 1610
trouwt ± 1640
Gijsbertje Volkense

Thomas was schepen van Soest in 1649. Hij en zijn vrouw kregen in ieder geval drie kinderen: twee zoons en één dochter. (mogelijk nog een derde zoon!)
We volgen één van de zoons:

II **Volker Thomasz Schouten**
geboren Soest ca. 1640
trouwt Soest 18-03-1673
Petertje Aartse de Beer
(ook wel genaamd Schouten)

Curieus deze situatie: is de familienaam Schouten hier nu afkomstig van de vader of de moeder. Tot nu toe is dit raadsel nog niet opgelost.
Volker en Petertje woonden bij hun huwelijk allebei aan het Corte-Eijndt in Soest. Het kerkelijk huwelijk werd gesloten ten overstaan van Dms. Everardus Bockel (van Boekholt), priester binnen Amersfoort, in zijn huis op de Breedestraat.

Uit dit huwelijk is voorzover bekend alleen de volgende zoon geboren:

III **Aart Volkertsz Schouten**
geboren Soest ca. 1675
overleden Soest vóór juni 1723
trouwt Soest 15-11-1705
Annetje Janse van 't Klooster

Toen hij trouwde was Aart Schouten niet onbemiddeld. Hij bezat twee boerderijen in Soest en nog een klein woonhuis en daarnaast behoorlijk wat grond. In de bevestiging van de huwelijkse staat wordt als zijn huisraad genoemd: het bezit van tien tinnen schotelen, een tinnen beker en zes kussenslopen.
Zijn vrouw Annetje van 't Klooster bezat een halve morgen land, 200 gulden, vier slaaplakens, vier kussenslopen, twee hoofdkussens en

een kast. Eén ding stond dus vast: dit echtpaar kon lekker slapen. Uit het huwelijk van Aart en Annetje zijn vijf kinderen geboren: drie dochters en twee zoons.
De jongste zoon was:

IV **Jan Aartsz Schouten**
gedoopt Soest (RK) 23-10-1712
overleden Soest na 1765
trouwt Soest 03-05-1744
Hendrikje Peterse Kok
(1719-1790)

Uit het huwelijk van Jan Schouten en Hendrikje Kok zijn maar liefst tien kinderen geboren, allen te Soest tussen 1745 en 1765. Het ging hier om zeven zonen en drie dochters. Eén van de zeven zonen is naar Eemnes getrokken. Het gaat om:

V **Jacob Jansz Schouten**
gedoopt Soest (RK) 24-11-1748
overleden Baarn 06-03-1797
trouwt Eemnes 07-05-1781
Aaltje Jacobse de Boer
gedoopt Eemnes (RK) 08-12-1753

Aaltje was een dochter van Jacob Gerritse de Boer, die een boerenbedrijf runde op de boerderij Wakkerendijk 190 in Eemnes. Na haar huwelijk met Jacob Schouten woonde het echtpaar van 1781 tot 1785 in Eemnes, vermoedelijk op de boerderij Wakkerendijk 208. Jacob Schouten moet het toen niet breed gehad hebben. Hij was dagloner, bezat geen eigen boerderij en betaalde maar weinig belasting. In Eemnes zijn twee kinderen geboren: de zoons Cornelis en Jacob.
In 1785 verhuist het gezin naar Baarn en is daar- voor zover is na te gaan- blijven wonen. Daar werden nog twee zoons en drie dochters geboren. In totaal bestond het gezin dus

BID VOOR DE ZIEL

VAN ZALIGER

ANNETJE SCHOUTEN,

WEDUWE VAN

HENRICUS BIESHAAR.

Overleden te Eemnes, den 7 September 1859, in den ouderdom van 67 jaren; en begraven den 11 daaraanvolgende op het R. K. Kerkhof aldaar.

Weest getroost, mijne kinderen, roept tot den Heer, en Hij zal uw redder zijn. Baruch IV: 21.

Zij sloeg acht op de gangen van haar huisgezin, en heeft het brood niet in ledigheid gegeten. Spr. XXXI: 27.

Doet hetgeen gij van mij geleerd, gehoord en gezien hebt. Baruch I: 12.

O Heer! wil haar de deur des Hemels openen, opdat zij met alle uitverkorenen de eeuwige heerlijkheid moge genieten; dat smeeken wij U door de verdiensten van Jesus Christus onzen Heer. Amen.

Onze Vader... Wees gegroet...

Zij ruste in vrede!

Utrecht, Wed. J. R. van Rossum, achter het Stadhu

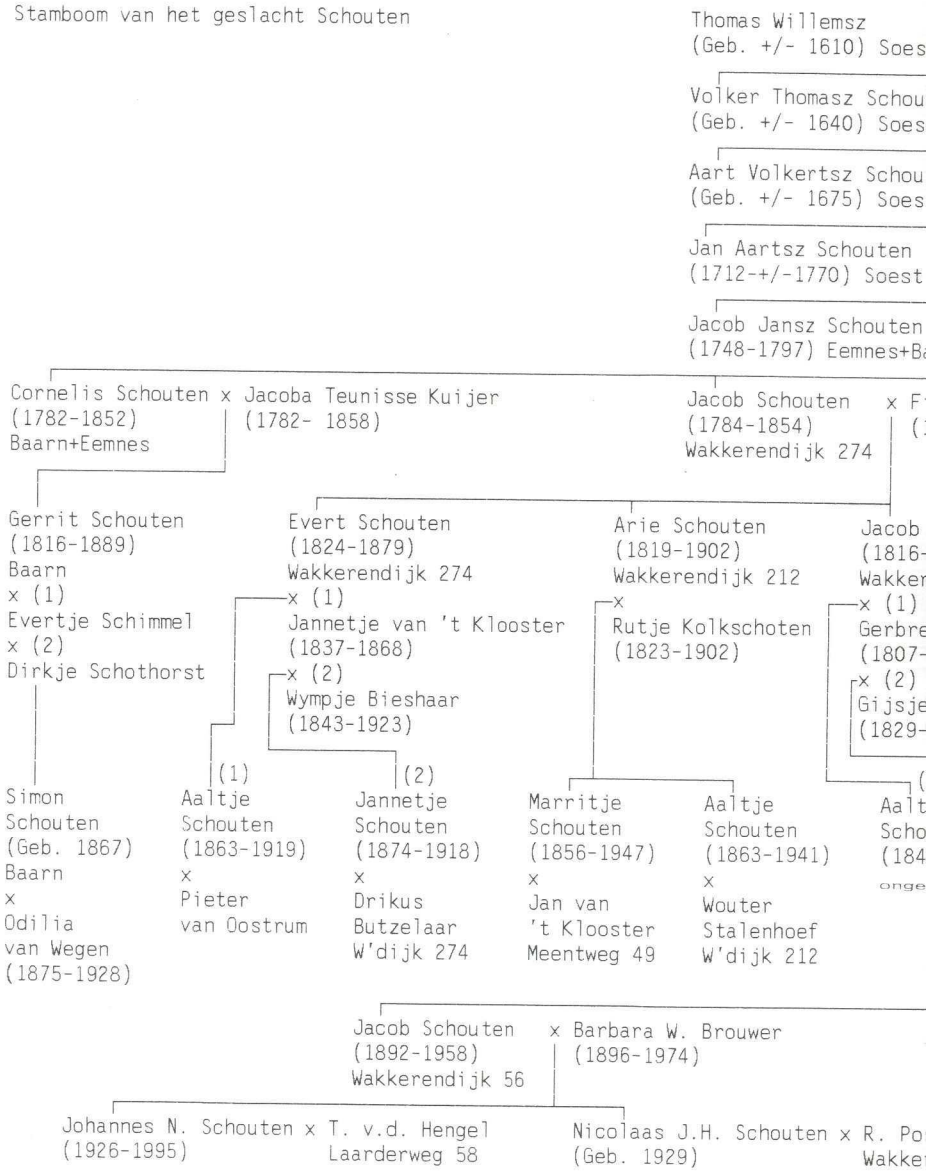
Bidprentje van Annetje Schouten (1794-1859) getrouwd met Hendrik Bieshaar (Wakkerendijk 178).
Zoon van pastoor Volkert Bieshaar

uit zeven kinderen (4 zonen en drie dochters). De jongste dochter Anna Schouten (1794-1859) trouwde met Hendrik Volkertse Bieshaar. Zij woonden op de boerderij Wakkerendijk 178. Hendrik Bieshaar was een zoon van Volkert Bieshaar (1758-1816) de latere pastoor van Vianen.

Van drie zonen van Jacob Schouten en Aaltje de Boer is nageslacht bekend:

VI.a **Cornelis Schouten**
gedoopt Eemnes (RK) 21-05-1782
overleden Baarn 17-05-1852
trouwt Baarn (RK) 20-07-1806
Jacoba Teunisse Kuijer

Stamboom van het geslacht Schouten

x Gijsbertje Volkense

n x Petertje Aartse de Beer/Schouten

n x Annetje Janse van 't Klooster

x Hendrikje Peterse Kok
(1719-1790)

Aaltje Jacobse de Boer
rn (1753- ?)

tje Aartse de Bruin
35-1868)

Jan Schouten
(1787-1839)
Wakkerendijk 27/29
Meentweg 29/57

x (1) Grietje Jacobse van Zeldert
(1784-1819)
x (2) Marritje Willems Kuijer
(1800-1867)

chouten
910)
ndijk 120

ntje Hilhorst
849)

(1)
Aaltje Schouten
(1811-1857)
x
Willem Elders

(1)
Annitje Schouten
(1816-1889)
x
Jacobus Groen

(1)
Grietje Schouten
(1818-1855)
x
Evert Brundel

Mossinkoff
913)

(2)
Barbara
Schouten
(1860-1940)
ongehuwd

(2)
Jacob
Schouten
(1860-1957)
W'dijk 120
Laarderweg 7
ongehuwd

(2)
Jan
Schouten
(1861-1943)
x
Gijsje
van Wegen
(1864-1933)
W'dijk 56

(2)
Piet
Schouten
(1864-1924)
x
Evertje
Kok
(1865-1916)
o.a. W'dijk 208

(2)
Fijtje
Schouten
(1869-1932)
x
Dirk
Hoogeboom

Aaltje Schouten
(1898-1967)
x
Elbert Gieskens
(1896-1973)
Amsterdam

Barbara Schouten
(1905-1946)
x
Johannes Janssen
Blaricum

ndijk 56

GEDENK IN UWE GEBEDEN

DE ZIEL VAN ZALIGER

CORNELIS SCHOUTEN.

Overleden te BAARN den 17 Mei 1852 op den leeftijd van bijna 71 Jaren, en begraven den 22 daaraan volgende op het R. K. Kerkhof te ZANDVOORT.

Kinderen, doet volgens hetgeen gij van mij gehoord en in mij gezien hebt en de God van vrede zal met u zijn.

PHILIPP. IV. 9.

Wij bidden u o Heer, wees de ziel van uwen dienaar **Cornelis** naar uwe goedertierendheid genadig, en verleen hem, die nu van de banden der sterfelijkheid is verlost het erfdeel der eeuwige zaligheid, door JESUS CHRISTUS onzen Heer. Amen.

Onze Vader..... Wees gegroet.....

Hij ruste In vrede!

Cornelis Schouten, geboren Eemnes 1782 overleden Baarn 1852. Stamvader van de Baarnse familie Schouten

Dit echtpaar woonde van 1806 tot 1822 in Baarn. Vanaf 1822 woonde het gezin in Eemnes, vermoedelijk op Wakkerendijk 38. Vanaf ± 1828 is de familie weer terug te vinden in Baarn. Het nageslacht van dit echtpaar is tot op de dag van vandaag in Baarn terug te vinden. Voor zover het was te achterhalen hadden Cornelis en Jaapje tien kinderen: 5 zonen en 5 dochters.

We vervolgen met een broer van Cornelis:

VI.b **Jan Jacobse Schouten**
gedoopt Baarn (RK) 02-01-1787
overleden Eemnes 11-08-1839
trouwt (1) Eemnes 13-05-1810

Grietje Jacobse van Zeldert
(1784-1819)
trouwt (2) Eemnes 16-08-1825
Marritje Willemse Kuijer
(1800-1867)

Jan Schouten werd broodbakker. Dit zal wel ingegeven zijn door de ouders van zijn eerste vrouw. Dit waren Jacob van Zeldert en Willemijntje de Graaf. Ze waren eigenaar van het pand Wakkerendijk 27/29, waar van oudsher een bakkerij in gevestigd was (bij Eemnesser haven.) Op 31 augustus 1818 verkocht Willemijntje de Graaf het pand met de bakkerij aan haar schoonzoon Jan Schouten, die er zelf

BID VOOR DE ZIELEN
van Zaliger
Grietje Schouten,
geboren te Eemnes; na het ontvangen der laatste H. Sakramenten overleden te Hilversum, den 13 Maart 1855, in den ouderdom van 36 jaren, en begraven op het R. K. Kerkhof aldaar;
en van haren Echtgenoot
Everardus Brundel,
geboren te Eemnes; na het ontvangen der laatste H. Sakramenten overleden te Hilversum, den 15 Juli 1875, in den ouderdom van bijna 70 jaren, en begraven den 19 daaroprolgende, op het R. K. Kerkhof aldaar.

De rechtvaardige, al wordt hij ook door den dood verrast, zal in vrede zijn. *Sap. IV.*
Hij was een eenvoudig en oprecht man, — hij heeft zijn brood niet in ledigheid gegeten. *Job I. Spr. XXXI.*
Doet (mijne kinderen) wat gij van mij geleerd, ontvangen, gehoord en gezien hebt, en de God des vredes zal met u zijn. *Phil. IV.*

GEBED.

O Heer! verleen aan uwen dienaar en uwe dienaresse vergiffenis van al hunne zonden en zwakheden, en laat hen deel hebben onder het getal uwer gelukzaligen. Dit smeeken wij U door de verdiensten van JEZUS CHRISTUS. Amen.

Onze Vader, enz. — Wees gegroet, enz.

DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE!

Gedrukt bij Joh. Geradts & Comp, te Hilversum.

Bidprentje van Grietje Schouten (1818-1855) en haar man Evert Brundel. Grietje was een dochter van bakker Jan Schouten

broodbakker werd. Reeds een jaar later stierf zijn vrouw Grietje in het kraambed bij de geboorte van haar zevende kind. Grietje was 35 jaar oud geworden. Ze had haar man zes dochters en één zoon geschonken. Dochter Aaltje Schouten (1811-1847) trouwde met Willem Elders. Dochter Annitje (1816-1889) trouwde met Jacobus Groen en dochter Grietje Schouten (1818-1855) met Evert Brundel.
Waarschijnlijk ging het Jan Schouten toch niet voor de wind in de bakkerij. Op 12 juli 1830 verkocht hij het bakkerspand aan de haven (later bewoond door Van IJken) voor 900 gulden aan Jan van Aken. Jan Schouten werd daarna dagloner van beroep. Hij was in 1825 hertrouwd met Marritje Kuijer. Omdat het financieel niet goed ging, is het paar met hun kinderen na de verkoop van de bakkerij terecht gekomen in het Armenhuis van de R.K. Kerk van Eemnes aan de Meentweg 29.
Uit het huwelijk van Jan Schouten en Marritje Kuijer zijn acht kinderen geboren: vier zonen en vier dochters. De meesten zijn jong gestorven.
Zoon Willem verhuisde in 1878 naar Blaricum.
Tussen 1841 en 1846 is moeder Marritje Kuijer met haar kinderen vanuit het Armenhuis verhuisd naar Meentweg 57. Dat huis werd gehuurd van Cornelis Eek.

Een broer van Jan Schouten was:

VI.c **Jacob Schouten**
gedoopt Eemnes (RK) 01-10-1784
overleden Eemnes 21-01-1854
trouwt
Fijtje Aartse de Bruin
(1785-1868)

Jacob Schouten trouwde waarschijnlijk in 1815 met Fijtje de Bruin, die uit Hamersveld afkomstig was. Jacob was landbouwer. Vanaf 1820

BID VOOR DE ZIEL

VAN ZALIGER

JACOB SCHOUTEN.

Overleden te Eemnes den 21 Januarij 1854, in den ouderdom van 69 jaren, en begraven den 26 daaraanvolgende, op het R. K. Kerkhof aldaar.

Mijn vleesch en mijn hart zijn bezweken; maar, o God mijns harten! Gij zijt mijn aandeel, mijn God voor alle eeuwigheid. Ps. LXXII. 26.

Hij sloeg acht op de gangen van zijn huisgezin en heeft het brood niet in ledigheid gegeten. Spr. XXXI. 27.

Kinderen! Eert uwe moeder al de dagen uws levens. Tobias IV. 3.

Onze Vader. . . . Wees gegroet. . . .

Dat hij ruste in vrede.

Bidprentje van Jacob Schouten (1784-1854) wonende Wakkerendijk 274

woonde hij met zijn gezin op de boerderij Wakkerendijk 274, die hij ook gekocht had.
Uit zijn huwelijk met Fijtje de Bruin zijn zes kinderen geboren: 2 dochters en 4 zonen. Twee kinderen zijn jong gestorven. Dochter Aaltje (1829-1878) bleef ongehuwd.
Drie zonen werden volwassen:

VII.a. **Evert Schouten**
geboren Eemnes 19-08-1824
overleden Eemnes 08-11-1879
trouwt (1) Eemnes 29-10-1861
Jannetje van 't Klooster
(1837-1868)
trouwt (2) Eemnes 26-04-1871

† †

Bid voor de Ziel

van zaliger

Fijtje de Bruin,

Weduwe van

JACOB SCHOUTEN,

na het ontvangen der laatste II. Sacramenten overleden te Eemnes den 6 September 1868, in den ouderdom van bijna 82 jaren, en begraven den 9 daaropvolgend, op het Parochiaal kerkhof aldaar.

Zij heeft hare dagen werkzaam en met zorgen overgebragt. — En de Heer heeft haar uit al hare kwellingen gered. — Het was mijne verlustiging met mijne kinderen te zijn.... ik heb hen ten einde toe lief gehad.... Houdt daarom, kinderen, zoo lang gij leeft, de gedachtenis uwer moeder in eere.

Gij die met godsdienstzin en liefde dit zult lezen,
Bidt dat des hemels vreugd haar deel nu moge wezen.

Onze Vader, enz. — Wees gegroet, enz.

Dat zij ruste in vrede.

Druk van Joh. Geradts & Comp. Hilversum.

Bidprentje van Fijtje de Bruin, geboren Hamersveld 1785, overleden Eemnes 1868. Trouwde Jacob Schouten, woonde Wakkerendijk 274

Wijmpje Bieshaar
(1843-1923)

Evert werd landbouwer van beroep en hij nam de boerderij van zijn vader over op Wakkerendijk 274. Uit zijn eerste huwelijk met Jannetje van 't Klooster werd één dochter geboren: Aaltje (1863-1919), die trouwde met Pieter van Oostrum.
Uit zijn tweede huwelijk met Wijmpje Bieshaar werd ook één dochter geboren. Ze heette Jannetje (1874-1918). Ze trouwde in 1900 met Drikus Butzelaar uit Soest. Dit echtpaar nam de ouderlijke boerderij op Wakkerendijk 274 weer over. Jannetje is op 2 november 1918 overleden als slachtoffer van de Spaanse griep.

Een broer van Evert Schouten was:

VII.b. **Arie Schouten**
geboren Eemnes 09-12-1819
overleden Eemnes 18-12-1902
trouwt Eemnes 29-10-1855
Rutje Kolkschoten
(1823-1902)

Rutje Kolkschoten was een Eemnesser boerendochter. Haar vader Hendrik Kolkschoten woonde op de boerderij Meentweg 49. Hij had een zuster Marretje Kolkschoten, die gehuwd was met Meeuwis Krijnen. Dit echtpaar woonde op de boerderij Wakkerendijk 212. Marretje en Meeuwis hadden geen kinderen. Ze vermaakten de boerderij Wakkerendijk 212 aan hun nichtje Rutje Kolkschoten en haar man Arie Schouten.
Uit het huwelijk van Rutje en Arie Schouten zijn drie dochters geboren:

- Marretje Schouten (1856-1947).
  Ze trouwde met Jan van 't Klooster en ze erfde de boerderij Meentweg 49 van haar ongetrouwde tantes Kolkschoten.
- Fijtje Schouten (1859-1966) jong gestorven
- Aaltje Schouten (1863-1941).
  Zij trouwde in 1889 met Wouter Stalenhoef. Dit echtpaar nam de ouderlijke boerderij op Wakkerendijk 212 over.

Arie Schouten is jarenlang lid geweest van het Armenbestuur van de R.K. Parochie van Eemnes.

Zijn oudste broer was:

VII.c **Jacob Schouten**
geboren Eemnes 11-03-1816
overleden Eemnes 03-05-1910
trouwt (1) Eemnes 12-08-1845
Gerbrechtje Hilhorst
(1807-1849)

Aaltje Schouten (1863-1941) die getrouwd was met Wouter Stalenhoef (Wakkerendijk 212)

trouwt (2) Eemnes 02-11-1858
Gijsje Mossinkoff
(1829-1913)

Evenals zijn broers werd ook Jacob landbouwer. Hij trouwde eerst met de negen jaar oudere Gerbrechtje Hilhorst, die weduwe was van Peter van Eijden. Uit dit huwelijk zijn twee dochters geboren:

- Aaltje Schouten (1846-1940). Ze bleef ongehuwd en woonde samen met haar halfbroer Jacob en halfzus Barbara. Ze werd 94 jaar!
- Fijtje Schouten (1848-1849).

Jacob Schouten kocht op 30 januari 1851 de boerderij Wakkerendijk 120 van Pieter Hilhorst voor een bedrag van 1200 gulden.

Bijna 10 jaar na het overlijden van zijn eerste vrouw hertrouwde Jacob met de 13 jaar jongere Gijsje Mossinkoff. Ze was een dochter van Jan Mossinkoff, die woonde op Wakkerendijk 208. Voordat hij het huis op Wakkerendijk 120 kocht, had Jacob daar ingewoond. Gijsje Mossinkoff erfde van haar ouders de boerderij Wakkerendijk 208.
Jacob en Gijsje hebben tien kinderen gekregen: 7 zonen en 3 dochters.
Ze bleven voor de rest van hun leven op Wakkerendijk 120 wonen. Jacob Schouten was in zijn laatste jaren de oudste inwoner van Eemnes. Na zijn overlijden stond er op 7 mei 1910 een speciaal artikeltje in De Gooi- en

Bid voor de ziel van zaliger

JACOB SCHOUTEN

eerst gehuwd met

GERRETJE HILHORST

daarna met

GIJSJE MOSSINKOFF.

geboren te Eemnes den 11 Maart 1816 voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, aldaar overleden den 3 Mei 1910, en begraven op het R. K. kerkhof den 6den daaraanvolgenden.

Van krachten uitgeput, stierf hij in een gelukkigen ouderdom, en op gevorderden leeftijd gekomen tot de volheid der dagen.
Gen. XXV, 8.

De rest van zijn leven bracht hij in blijdschap door, en scheidde eindelijk in vrede, voorzien van vele vruchten der vreeze Gods.
Tob. XIV, 4.

Welaan mijne kinderen, luistert naar uwen vader; dient den Heer met oprechtheid, en zoekt te doen wat Hem behagelijk is.
Tob. XIV, 6.

Een eerekroon zijn de hooge jaren, die op de wegen der gerechtigheid gevonden worden.
Spreuken XVI, 31.

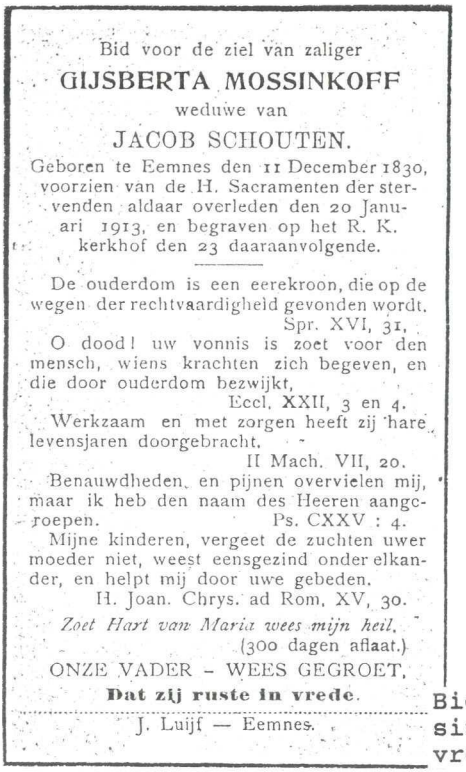
Zoet hart van Maria, wees mijn heil.
[300 dagen aflaat].

ONZE VADER — WEES GEGROET.

Dat hij ruste in vrede.

J. LUIJF – EEMNES.

Bidprentje van Jacob Schouten (1816-1910) Wakkerendijk 120. In zijn tijd de oudste inwoner van Eemnes.

Bid voor de ziel van zaliger

GIJSBERTA MOSSINKOFF

weduwe van

JACOB SCHOUTEN.

Geboren te Eemnes den 11 December 1830, voorzien van de H. Sacramenten der stervenden aldaar overleden den 20 Januari 1913, en begraven op het R. K. kerkhof den 23 daaraanvolgende.

De ouderdom is een eerekroon, die op de wegen der rechtvaardigheid gevonden wordt. Spr. XVI, 31.

O dood! uw vonnis is zoet voor den mensch, wiens krachten zich begeven, en die door ouderdom bezwijkt, Eccl. XXII, 3 en 4.

Werkzaam en met zorgen heeft zij hare levensjaren doorgebracht. II Mach. VII, 20.

Benauwdheden en pijnen overvielen mij, maar ik heb den naam des Heeren aangeroepen. Ps. CXXV : 4.

Mijne kinderen, vergeet de zuchten uwer moeder niet, weest eensgezind onder elkander, en helpt mij door uwe gebeden. H. Joan. Chrys. ad Rom. XV, 30.

Zoet Hart van Maria wees mijn heil.
(300 dagen aflaat.)

ONZE VADER - WEES GEGROET.

Dat zij ruste in vrede.

J. Luijf — Eemnes.

Bidprentje van Gijsberta Mossinkoff (1830-1913), tweede vrouw van Jacob Schouten

Eemlander met de volgende inhoud:

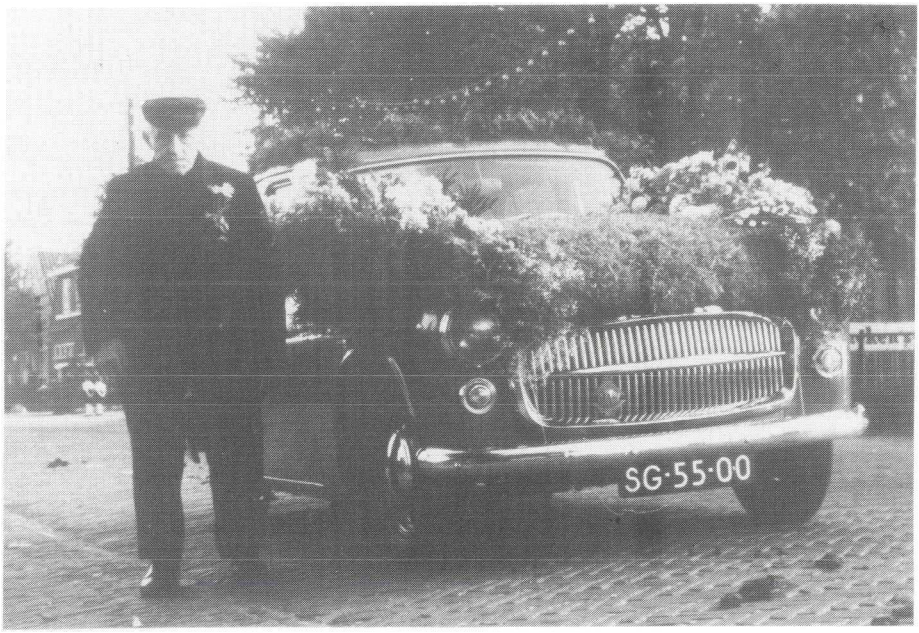
"Deze week overleed alhier de landbouwer J. Schouten in den ouderdom van 94 jaren. Hij was de oudste inwoner dezer gemeente. Na zijn eerste huwelijk bleef hij 9 jaren weduwnaar en vierde met zijn tweede vrouw voor een paar jaren het gouden huwelijksfeest. Steeds bleef hij de krasse en goedgeluimde grijsaard. Verleden jaar maaide hij nog gras. Met zijn heengaan verdwijnt één onzer beste typen van den landbouwerstand" (7 mei 1910).

Van de 10 kinderen van Jacob en Gijsje zijn er zes volwassen geworden. Het betreft:

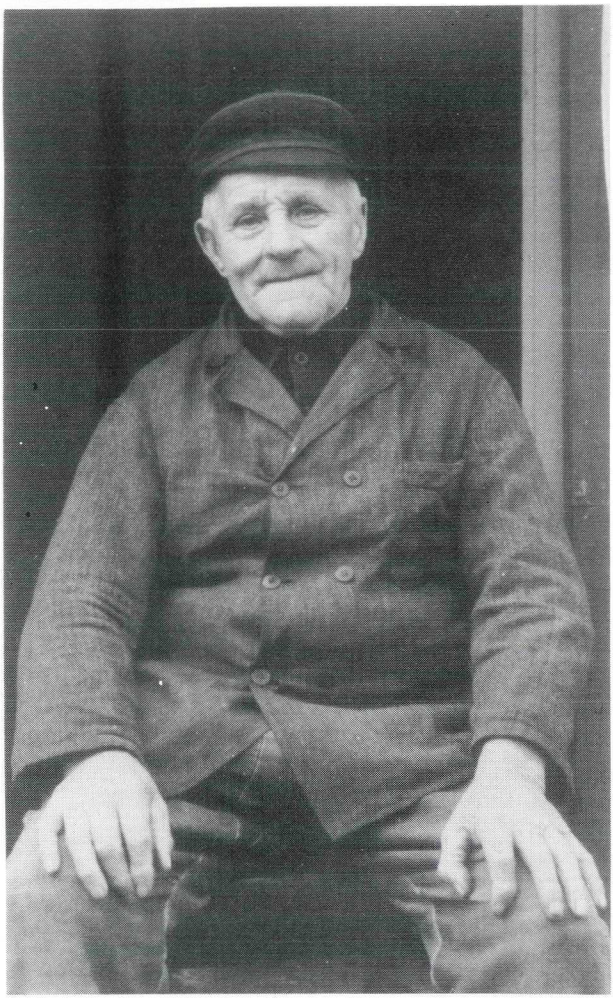
VIII.c.1 **Barbara Schouten**
geboren Eemnes 08-08-1860
overleden Eemnes 11-04-1940
Ze bleef ongehuwd.

VIII.c.2 **Jacob Schouten**
geboren Eemnes 09-08-1860
overleden Eemnes 01-06-1957

Ook Jaap, zoals hij genoemd werd, bleef ongehuwd. Hij was een tweeling met voornoemde Barbara. Deze zus was echter geboren op 8 augustus en Jaap op 9 augustus.
Jaap Schouten bleef met z'n tweelingzus en de ongetrouwde halfzus Aaltje wonen op de ouderlijke boerderij Wakkerendijk 120. Jaap was zo'n beetje een Manusje-van-alles. Hij boerde

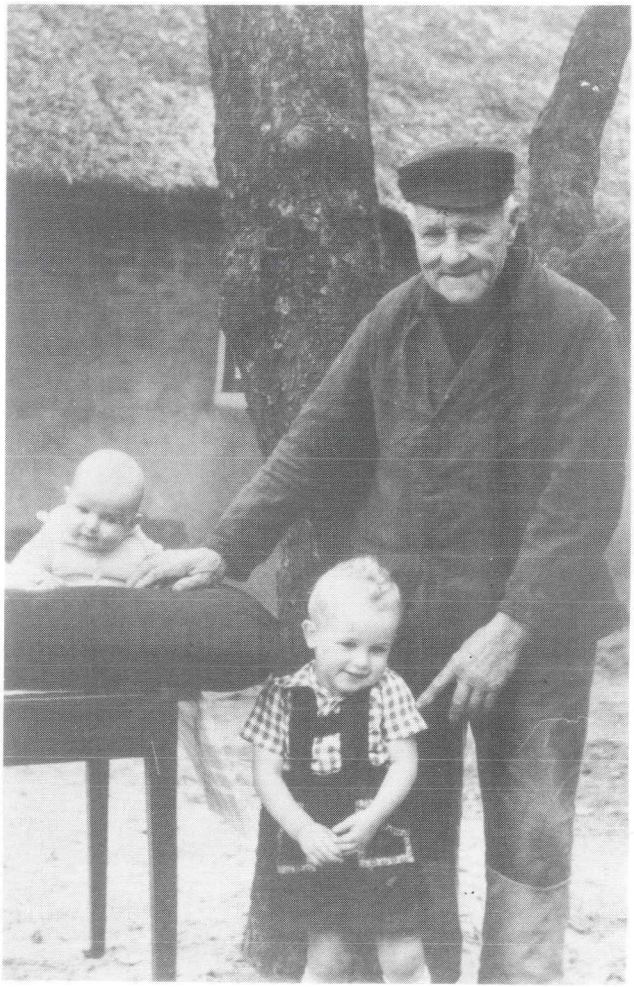
Feestelijke viering van de 90e verjaardag van Jacob Schouten (1860-1957). Deze foto is gemaakt ter hoogte van Café Staal

Jacob Schouten, destijds de oudste inwoner van Eemnes, geboren 1860, overleden 1957
Foto van ± 1955

een beetje, hij had een hondenkar waarmee hij melk voor de verkoop wegbracht. Je kon bij hem terecht om je te laten scheren en knippen en hij had aan huis zo'n soort stille kroeg met iets van een winkeltje erbij.
Rond 1927 verkoopt hij de boerderij Wakkeren-

dijk 120 en hij laat een nieuw huisje bouwen op Laarderweg 7. Daar gaat hij rentenieren met Aaltje en Barbara. De beide zussen overlijden binnen een week in april 1940. Jaap gaat daarna inwonen bij zijn neef Jaap Schouten op Wakkerendijk 56.

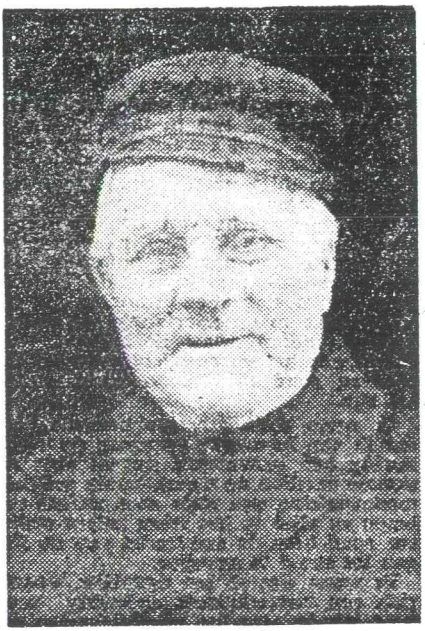

Jacob Schouten (1860-1957) met twee achterkleinzoons van zijn broer Jan.
Staand: Jaap Schouten jr., op het kussen Harry Schouten. Jacob zelf was ongehuwd. Foto ± 1953

DE OUDSTE INWONER VAN EEMNES

Jacob Schouten op 9 Augustus 90 jaar

Op Woensdag 9 Augustus a.s. zal Jacob Schouten, een bekende figuur in de Eemnesser dorpsgemeenschap, de dag herdenken waarop hij negentig jaar geleden het levenslicht mocht aanschouwen. Tevens zal de nog krasse heer Schouten het feit herdenken, dat hij de oudste inwoner van Eemnes is.

Jacob Schouten, die als oudste inwoner van Eemnes Woensdag 9 Augustus 90 jaar wordt.

In een interview met de heer Schouten, die nog zeer goed van gehoor en geheugen is (alleen jaartallen weet hij zich niet meer te herinneren) vertelde hij ons diverse gebeurtenissen die hij in deze negentig jaren zoal had meegemaakt. Zijn vader werd 94 jaar en zijn moeder 83 jaar; hieruit blijkt wel dat hij uit een zeer sterk geslacht is voortgesproten. Zijn zuster Barbara, die met hem een tweeling uitmaakte, overleed in April 1940. Lang is Jacob niet op school geweest en hij heeft dan ook maar vier jaar bij meester Markestein op schol gezeten en reeds op 10-jarige leeftijd moest hij aan de slag om mede te helpen verdienen voor het noodzakelijke dagelijkse brood.

Verder heeft hij verschillende malen de Eemnesser polder onder water zien lopen, terwijl men met de hooioogst in volle gang was, en die daardoor geheel verloren ging. Ook de toenmalige boerderij van de familie v. Eijken aan de Eemnesservaart heeft hij in vlammen op zien gaan. Echter is daar later weer een prachtige woning opgetrokken. Data en de jaren waarin dit alles gebeurd is wist de lachende en nog zeer spraakzame oude grijsaard zich niet meer te herinneren: wel de oorlog van Frankrijk tegen Duitsland in 1870, de wereldoorlog 1914—1918 en de laatste oorlog van 1940 tot 1945, doch zoiets alswel deze laatste hoopte hij niet meer behoeven mede te maken. De heer Schouten woont nu bij zijn zoon op de Wakkerendijk in en helpt nog bij alles als dit nodig mocht zijn. Men kan hem dan ook altijd bezig zien, doch ook voor een gezellig praatje is hij wel te vinden. Het zal ongetwijfeld de jarige deze dag ook niet aan de belangstelling ontbreken.

aug. 1950

In dit artikel staat foutief vermeld, dat Jacob Schouten nu bij zijn zoon aan de Wakkerendijk inwoont. Jacob Schouten bleef altijd ongehuwd en had geen kinderen. Hij woonde in bij Jaap Schouten, de zoon van zijn broer Jan.

De meester waarbij hij op school heeft gezeten was Gijsbert van Merkesteijn, generaties lang schoolmeester in Eemnes-Binnen

De brand waar hij over spreekt was de grote brand van 1885. Daarbij werden vier woonhuizen rond de haven verwoest o.a. Wakkerendijk 27/29, toen eigendom van de familie Van Aken en pas in de 20e eeuw van de familie Van IJken.

Niek Schouten karakteriseerde zijn oud-oom als een hele beste kerel, een verstandige ouwe heer. Hij bleef tot op zeer hoge leeftijd nog actief en helder van geest.
Toen hij in 1950 negentig jaar werd, was hij al de oudste inwoner van Eemnes. Er verschenen toen hele artikelen over hem in de krant! Zijn 90e verjaardag werd ook echt op grootse wijze gevierd. Op de boerderij van zijn neef Jaap Schouten was inmiddels ook diens zoon Niek Schouten met zijn vrouw Riek Post komen inwonen. Hun kinderen waren dikke maatjes met de ouwe Jaap. Zo woonden er vier generaties samen op de boerderij.
Jaap Schouten is uiteindelijk 97 jaar geworden. Drie weken voor zijn dood stond hij nog tussen de bessenstruiken.

VIII.c.3 **Peter (Piet) Schouten**
geboren Eemnes 06-01-1864
overleden Eemnes 27-04-1924
trouwt Eemnes 09-02-1892
Evertje Kok
(1865-1916)

Piet Schouten werd melkboer en hij moet wel een goede geweest zijn, want zijn bijnaam op Eemnes werd "Piet Lekkere Melk". Aan het eind van de vorige eeuw en het begin van deze eeuw waren er verschillende Eemnessers, die de melk een eind weg uitventten. Zo gingen er Eemnessers regelmatig met de hondenkar naar Amsterdam. Eén van die mannen was Piet Schouten. Kennelijk zag hij in Amsterdam een goed

208- HKE

afzetgebied, want kort na zijn huwelijk met Evertje Kok uit Hooglanderveen kocht hij een melkzaak in Amsterdam en ging daar wonen. Van 1893 tot 1905 bleef hij in Amsterdam wonen en daarna vestigde hij zich weer in Eemnes. Hij ging met zijn gezin wonen op de boerderij Wakkerendijk 208, die nog eigendom geweest was van Jan Mossinkoff, zijn grootvader van moederskant. Ook daar begon Piet Schouten weer een melkhandel.
Rond 1915 liet hij de oude boerderij afbreken en bouwde hij het huidige pand Wakkerendijk 208 (nu familie Van Oostrum).
Piet Schouten en Evertje Kok kregen drie dochters:

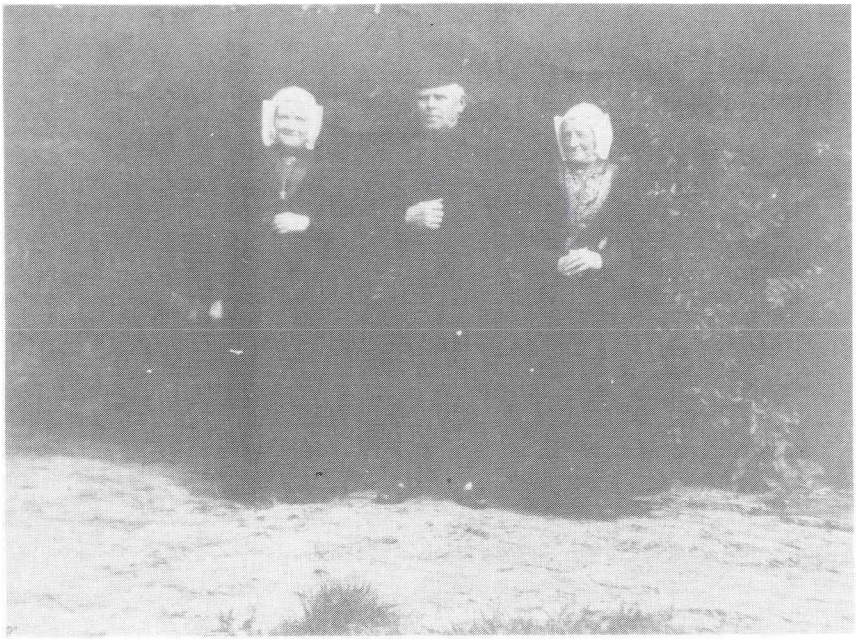
- Gijsbartha Alijda (geboren 1892)
- Aleida Gijsbertha (1898-1967).
  Zij trouwde met Elbert Gieskens uit Eemnes. Dit echtpaar blijkt de melkzaak van vader Piet Schouten in Amsterdam overgenomen te hebben. Ze bleven hun verdere leven in Amsterdam wonen
- Barbara Sophia (1905-1946).
  Zij trouwde met Johannes A.H. Janssen. Dit echtpaar ging in Blaricum wonen.

Een andere broer van Piet Schouten was:

VIII.c.4 **Gijsbert (Gijs) Schouten**
geboren Eemnes 29-03-1865
overleden Eemnes 22-03-1919

Bijzonder Eemnesser tafereel, gefotografeerd rond 1907 voor de boerderij Wakkerendijk 178. Op de hondenkar zit Piet Schouten (1864-1924) van Wakkerendijk 208, die een melkhandel had. Rechts van hem, met de handen in de zij, zijn broer Gijs Schouten (1865-1919). De vrouw links is Grietje v.d. Berg (1866-1950), de vrouw van Wouter van Dijk. Het jochie achter de melkbus is Jaap van Dijk (1897-1981), de latere postbode.

De eigenaars van de boerderij Wakkerendijk 56.
v.l.n.r. Gijsje van Wegen (1864-1933) en haar man Jan Schouten (1861-1943) Wousje van Wegen (1855-1945) zus van Gijsje

Gijs Schouten bleef ongehuwd. Ook hij schijnt in de melkhandel gezeten te hebben.

VIII.c.5 **Fijtje Schouten**
geboren Eemnes 22-02-1869
overleden Eemnes 11-09-1932

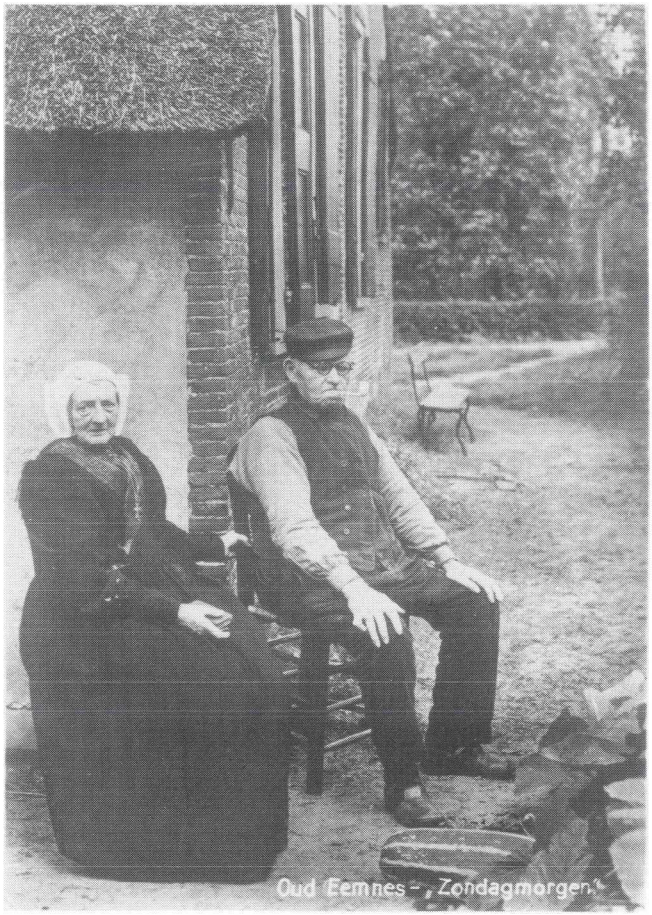
Zij trouwde met Dirk Hoogeboom. Uit dit huwelijk zijn geen kinderen geboren.

De 3e zoon van Jacob Schouten en Gijsje Mossinkoff was:

VIII.c.6 **Jan Schouten**
geboren Eemnes 22-08-1861
overleden Eemnes 26-01-1943

trouwt Eemnes 24-05-1889
Gijsje van Wegen
geboren Eemnes 28-03-1864
overleden Eemnes 06-08-1933

Toen hij 28 jaar was, trouwde Jan Schouten met Gijsje van Wegen. Zij was één van de twee dochters van Zeger van Wegen, die woonde op

Voor hun boerderij Wakkerendijk 56.
Links: Wousje van Wegen (1855-1945)
Rechts: haar zwager Jan Schouten (1861-1943)
Foto van ± 1935

212- HKE

de boerderij Wakkerendijk 56, meteen ten noorden van de R.K. Kerk.
Deze kapitale boerderij was al vanaf 1778 in het bezit van de familie Van Wegen. De bijbehorende landerijen liepen van de Gooijersgracht tot aan de Eem.
De dochters Gijsje en Wousje namen de boerderij van hun vader Zeger van Wegen over. Toen Jan Schouten in 1889 met Gijsje trouwde mocht hij meeboeren, maar Wousje van Wegen bleef de baas. Zijn schoonzuster Wousje is altijd ongehuwd gebleven en ze woonde haar leven lang in op de boerderij. Ze heeft ook altijd meegewerkt op de boerderij. Zo ging ze met juk en emmers de polder in om te melken en ze ging ook lopend naar Amsterdam om daar haar boter te verkopen.
Wousje van Wegen overleed in 1945; ze was toen 90 jaar oud; ze had jarenlang een gebroken heup waar nooit wat aan gedaan was.

Volgens zijn kleinzoon Niek Schouten was Jan Schouten een grote grapjas. Zo kwamen er eens soldaten voorbij zijn boerderij. De soldaten mochten even rusten op de dijk. Jan stond voor zijn huis. Na enige tijd moesten ze weer in de benen, waarop de Hoge riep: "Geef acht!" en waarop Jan Schouten meteen terugriep: "Nee, negen!"
Nog tijdens zijn leven verkocht Jan het achterste stuk van zijn driest (tegen de grens met Laren) aan Meep Calis. Vanaf toen was het oorspronkelijke perceel van de boerderij niet

← ←

Prachtige foto gemaakt rond 1935 op de deel van de boerderij Wakkerendijk 56

Links van de deur: Wousje van Wegen (1855-1945).
Bij de deur Bertha Schouten-Brouwer (1896-1974)
Rechts: Jan Schouten (1861-1943)
De foto is gemaakt door de bekende fotograaf Nuss met een steekvlam waar carbid in zat.

Voorgevel van de boerderij Wakkerendijk 56. Sinds 1778 eigendom van de familie Van Wegen. Sinds 1889 familie Schouten

meer in tact.

Jan Schouten en Gijsje van Wegen kregen één zoon:

IX **Jacob Schouten**
geboren Eemnes 08-03-1892
overleden Eemnes 28-10-1958
trouwt Eemnes 06-11-1923
Barbera Wilhelmina Brouwer
(1896-1974)

Jacob (Jaap) nam de boerderij Wakkerendijk 56 van zijn ouders over. In 1957 werd ten noorden van de boerderij een kleine nieuwe woning gebouwd: voortaan Wakkerendijk 56. De oude

boerderij kreeg nummer 56a. De nieuwe woning was bedoeld voor Jaap Schouten en zijn vrouw Bertha Brouwer. Jaap is echter al snel na het gereed komen van de woning overleden.

Jaap Schouten en zijn vrouw kregen twee zonen:

- Johannes Nicolaas Schouten (1926-1995). Jan was voorbestemd om de boerderij over te nemen. Op 14-jarige leeftijd kreeg hij echter een ongeluk waardoor dat niet meer mogelijk was. Hij heeft toen een

Bertha Brouwer (1896-1974) de vrouw van Jaap Schouten

Jaap Schouten (1892-1958) en zijn vrouw Bertha Brouwer (1896-1974). Hier 25 jaar getrouwd in 1948

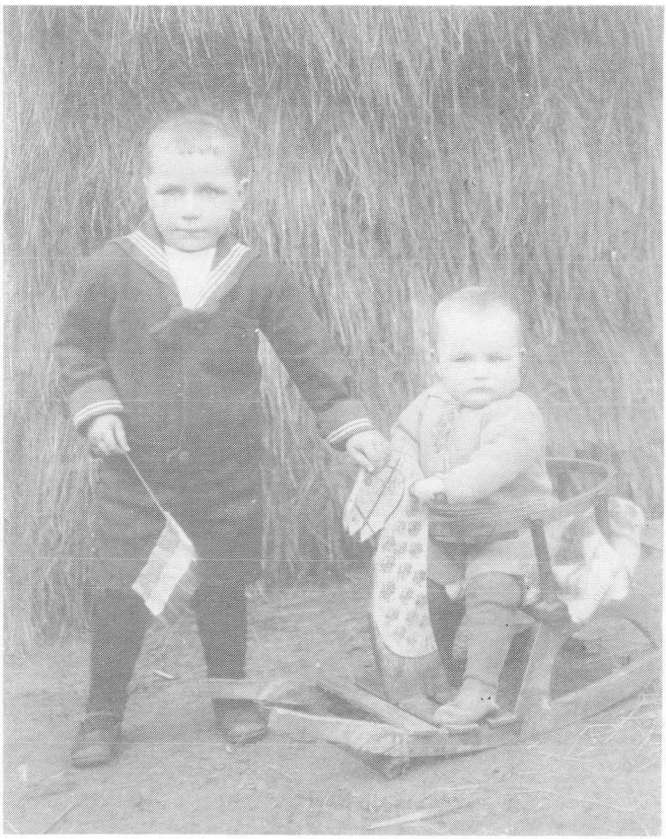
administratie-en belastingkantoor opgezet op Laarderweg 58.

- Nicolaas Johannes Hendrikus Schouten (geboren 1929)
Niek Schouten nam de boerderij Wakkerendijk 56a van zijn ouders over. In latere

jaren ging hij met zijn vrouw Riek Post in de naastgelegen woning Wakkerendijk 56 wonen. Hun zoon Harry nam toen de boerderij over. Deze is in 1957 trouwens voorzien van een geheel nieuw voorhuis.

Hiermee stoppen we dit overzicht van de familie Schouten door de eeuwen heen.

Na veel voorbereidend werk voor dit artikel, weten we nog geen antwoord op de vraag waarom veel leden van de familie Schouten in het

Jeugdfoto van Jan Schouten (1926-1995) en Niek Schouten (geboren 1929)

Jan Schouten (1926-1995) met zijn broer Niek Schouten rechts (geboren 1929). Op de achtergrond de oude boerderij Wakkerendijk 56 met de originele losstaande karnschuur

verleden zo oud werden. Misschien kan iemand in de toekomst nog eens antwoord op deze vraag geven.

Bij het tot stand komen van dit artikel hebben we bijzonder prettige medewerking ondervonden van de heer N. Schouten en zijn vrouw R. Schouten-Post. Zij verstrekten ons allerlei gegevens en vele foto's. Ook van mevrouw T. Schouten-v.d. Hengel ontvingen we de nodige foto's. Mevrouw J. van Kleinwee-v.d. Dijssel hielp ons aan de oudste gegevens betreffende deze familie Schouten. We willen al deze mensen van harte bedanken voor hun medewerking.
Mocht u op- of aanmerkingen hebben bij dit

Foto uit 1948. v.l.n.r.
Niek Schouten (geb. 1929), Jan Schouten (1926-1995), Jaap Schouten (1892-1958). Bezig met rogge maaien op het land achter hun boerderij, ter hoogte van de Streefoordlaan.

verhaal of mocht u bepaalde zaken nog kunnen aanvullen, neemt u dan s.v.p. contact op met de samenstellers:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
035-5389849

Bertie van Wijk-Blom
Raadhuislaan 39
3755 HA Eemnes
035-5314689

★

Wie doet er mee?
Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Henk van Hees,Kerkstraat 15,Eemnes,
tel. 5389849 is bezig met:
- de geschiedenis van het amateurtoneel in Eemnes.

☆

Jaap Luijf,Reijerserf 5,Eemnes,tel.5313086
is bezig met:
- de familie Luijf in Eemnes.
  Gevraagd:
  o.a familieverhalen, foto's, familieberichten.

☆

Wiebe van IJken,Everserf 20,Eemnes,
tel. 5389367 is bezig met:
- de familie Horst
  Gevraagd:
  o.a. familieverhalen, foto's, familieberichten.

☆

Wiebe van IJken,Everserf 20,Eemnes,
tel. 5389367 is bezig met:
- de uitwerking van het armenboek van de gemeente Eemnes (1637-1768).

☆

Livia Lankreijer,Aartseveen 94,Eemnes tel.
5389198 is bezig met:
- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatieformulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dit kan met de kleding in de hand of aan de hand van oude

foto's.
Wie helpt?

Wiebe van IJken, tel. 5389367
Bertie van Wijk-Blom, tel. 5314689
Henk van Hees, tel. 5389849
zijn bezig met:
- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

Wie kent ze nog?

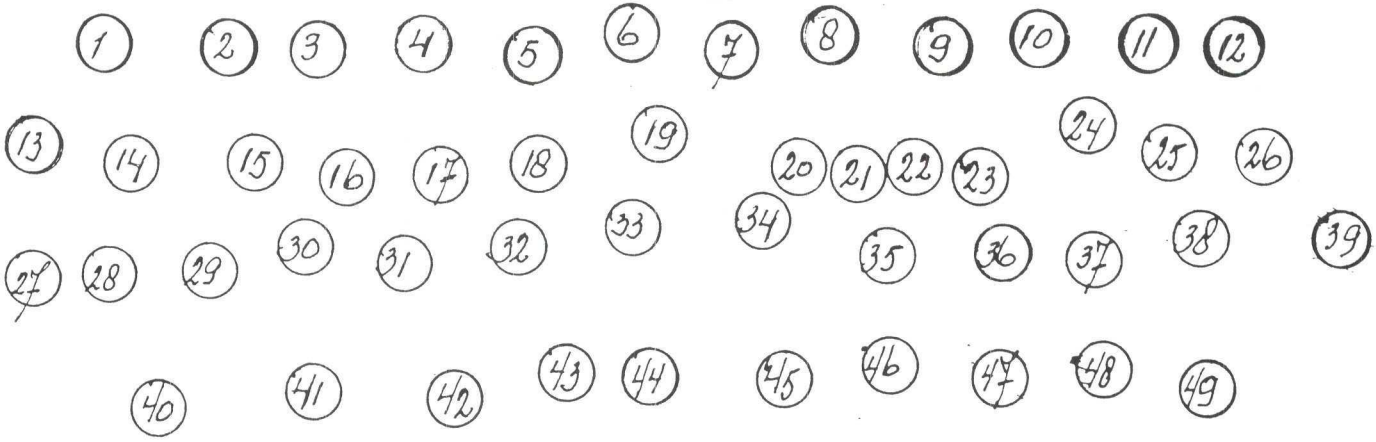
We hebben nog diverse groepsfoto's in ons archief waarvan we weinig afweten. Daarom willen we in de komende afleveringen van ons kwartaalblad steeds zo'n groepsfoto plaatsen met het verzoek aan u om zoveel mogelijk namen van de personen aan ons door te geven.

Deze keer hebben we een foto waar mogelijkerwijs het Eemnesser koor Excelsior op staat.
Wie kan ons nog vertellen waar en wanneer deze foto gemaakt is. Uitgaande van de bordjes mogen we aannemen dat er een 1e prijs gewonnen is!
Wie ook maar iets over de foto kan vertellen en wie namen van de personen weet, vragen we vriendelijk contact op te nemen met:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
tel. 035-5389849

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49

Misdienaars

Deze foto is plusminus in 1941-1942 genomen van de misdienaars van de St. Nicolaaskerk aan de Wakkerendijk te Eemnes.

v.l.n.r.

1. Kapelaan W.C. Boelens
2. Jan Horst, nog wonende te Eemnes
3. Jan Rigter, nog wonende te Eemnes
4. Joop Hilhorst wonende te Soest

5. Bertus Eek, nog wonende te Eemnes
6. Arie Rigter, vertrokken naar Nieuw Zeeland
7. Hans de Groot ????
8. Gerard Rigter, vertrokken naar Nieuw Zeeland
9. Jan Hoofd, nog wonende te Eemnes
10. Jan Hoogland, wonende te Laren en overleden
11. Hein Hoogland, wonende in Oosterhout
12. Wim Eek, nog wonende te Eemnes
13. Piet Rigter, vertrokken naar Nieuw Zeeland
14. Aart Hoofd, nog wonende te Eemnes
15. Gerard Hoogland, nog wonende te Eemnes

Foto aangeboden door Henk van Arnhem, Laren NH.

★

Hulp gevraagd.

Indien u wilt samenwerken met de mensen van één van genoemde werkgroepen dan bent u van harte welkom.

U hoeft geen expert te zijn. Al doende raakt men meer bekend met het onderwerp.
Uw hulp wordt met gejuich ontvangen.
Aanmelden kunt u bij de werkgroepen genoemde personen.

★

Werkgroep monumenten

De werkgroep monumenten is thans bezig de Kerkstraat te inventariseren aan de hand van:

- Foto's en gegevens uit het Kerkstraat boekje
- Het M.I.P. (Monumenten Inventarisatie-project)
- En de reeds bestaande gegevens van de eerste werkgroep monumenten.

De overige bijzondere gebouwen, boerderijen en woonhuizen in Eemnes worden eveneens op

deze manier in woord en beeld gebracht. Van de percelen waar niets van bekend is worden foto's gemaakt en eventueel aangevuld met verkregen informatie van de huidige bewoners.

Marijcke Beel

Schenkingen H.K.E.

In de afgelopen periode ontvingen wij de volgende zaken voor de collectie van de HKE:

- Knipsels Dorpskroniek 1936-1986 uit De Bel.
  Foto Gooijersgracht ± 1940
  Stukje Beverdiense stof van"
  G. van Hamersveld
  Aartseveen 40
  Eemnes

- Serie copietjes van luchtfoto's met uitleg uit: C.A.J. van Frijtag Drabbe - "Luchtfotografie (1972) van
  P. Wonder
  Wakkerendijk 25
  Eemnes

- Groepsfoto Bejaardentocht van
  H. Hoogland
  Archimesdeslaan 24
  Oosterhout

- Goudgele Huishoudzeep Palmolie, De Gruijters lucifers van:
  Mevrouw Ruizendaal-Schotsman
  Torenzicht 100
  Eemnes

- Kaarten van het Sluisje + haven van
  V. Arnolds

Kerkstraat 7
Eemnes

- Groot mes aan steel om slootkanten af te steken van:
  P. Wouters
  Driest 6
  Eemnes

- Oude papieren en foto's familie Roodhart van:
  Chr. Roodhart-Wiggerts
  Laarderweg 21
  Eemnes

- Twee schaven van haar vader van:
  Mevrouw I. Hoogeboom
  Schuttersweg 3
  Hilversum

- 34 bidprentjes van:
  Ria Elders-Post
  Fazantenhof 24
  Eemnes

- Het boek "Een streekdorp"
  van A.P. de Klerk en Gemeentelijk Educa tief Plan Eemnes 1979 van:
  Dr. K.R.D. Smit
  Klein Laren 15
  Laren

- Foto van de piëta in de R.K. Nicolaaskerk te Eemnes van:
  Hans Bronkhorst
  Eemweg 23
  3741 LA Baarn

Wij danken alle goede gevers voor hun bijdragen en voor de moeite die ze genomen hebben om hun materialen bij ons te komen brengen.

Activiteiten

Op vrijdag 23 februari in het Hervormd Centrum, aanvang 20.00 uur.
De heer J. Lagerweij vertelt dan over de Grebbe-linie, die loopt vanaf Wageningen tot Spakenburg.
Het is een mooi verhaal met prachtige dia's, vooraf een zeer korte jaarvergadering.
Reserveert u even deze datum.
U krijgt spijt als u deze bijeenkomst mist.

